

Euroopa Liidu
Nõukogu

Brüssel, 8. mai 2024
(OR. en)

9681/24

Institutsioonidevaheline
dokument:
2022/0407(CNS)

FISC 105
ECOFIN 556

MÄRKUS

Saatja: Nõukogu peasekretariaat

Saaja: Nõukogu

Eelmise dok nr: 9403/24

Komisjoni dok nr: 15841/22

Teema: Eelnõu: nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ digiajastu käibemaksueeskirjade osas
– Üldine lähenemisviis

Delegatsioonidele edastatakse eesistujariigi kompromisstekst eespool nimetatud nõukogu direktiivi eelnõu kohta, mis esitatakse nõukogule, et leppida kokku üldises lähenemisviisis.

Eelnõu

NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ digiajastu käibemaksunormide osas

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artiklit 113,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust¹,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust²,

toimides seadusandliku erimenetluse kohaselt

¹ ELT C..., ..., lk

² ELT C..., ..., lk

ning arvestades järgmist:

- (1) Digimajanduse kasv on märkimisväärselt mõjutanud liidu käibemaksusüsteemi toimimist, kuna kõnealune süsteem ei sobi uute digitaalsete ärimudelitega ega võimalda digiülemineku käigus loodud andmete täielikku kasutamist. Nõukogu direktiivi 2006/112/EÜ¹ tuleks selle arengu arvesse võtmiseks muuta.
- (2) Käibemaksuaruandluse kohustusi tuleks kohandada, et käsitleda platvormimajanduse probleeme ja vähendada vajadust mitmekordse käibemaksukohustuslasena registreerimise järele liidus.
- (3) Käibemaksutulu vähenemine ehk käibemaksulõhe oli 2020. aastal liidus hinnanguliselt 93 miljardit eurot,² millest märkimisväärne osa on seotud pettustega, eelkõige varifirmadega seotud ühendusesisese pettusega,³ mille hinnanguline maht on 40–60 miljardit eurot⁴. Euroopa tuleviku teemalise konverentsi lõpparuandes kutsuvad kodanikud üles ühtlustama ja koordineerima ELi liikmesriikides maksupoliitikat, et hoida ära maksudest kõrvalehoidmist ja maksustamise vältimist, ning edendada koostööd ELi liikmesriikide vahel tagamaks, et kõik ELi ettevõtjad tasuksid oma õiglase osa maksudest. Algatus „Käibemaks digiajastul“ on nende eesmärkidega kooskõlas.

¹ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT L 347, 11.12.2006, lk 1).

² Käibemaksulõhe on käibemaksualastel õigusaktidel ja lisaeeskirjadel põhineva eeldatava käibemaksutulu ja tegelikult kogutud maksusumma vahe, vt https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-gap_en

³ Europol: <https://www.europol.europa.eu/crime-areas-and-statistics/crime-areas/economic-crime/mtic-missing-trader-intra-community-fraud>.

⁴ Euroopa Kontrollikoda: https://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR15_24/SR_VAT_FRAUD_ET.pdf

- (4) Selleks et suurendada piiriülestelt tehingutelt maksude kogumist ja kaotada praegune killustatus, mis tuleneb liikmesriikide erinevate aruandlussüsteemide rakendamisest, tuleks kehtestada liidu digitaalse aruandluse nõuded. Selliste nõuete kohaselt peaksid maksuhaldurid saama teavet tehingute kaupa, et võimaldada andmete ristvõrdlust, suurendada maksuhaldurite kontrollisuutlikkust ja avaldada nõuete rikkumisele hoiatavat mõju, vähendades samal ajal eri liikmesriikides tegutsevate ettevõtjate nõuete täitmisega seotud kulusid ja kõrvaldades tõkked siseturul.
- (5) Selleks et hõlbustada aruandlusprotsessi automatiseerimist nii maksukohustuslaste kui ka maksuhaldurite jaoks, tuleks maksuhalduritele teatatavad tehingud dokumenteerida elektrooniliselt. E-arveldamise kasutamine peaks muutuma arvete väljastamise vaikesüsteemiks. Liikmesriikidel peaks siiski olema lubatud anda omamaiste kaubatarnete ja teenuste riigisisese osutamise puhul luba kasutada muid arveid.
- (5a) Koostalitlusvõime maksimeerimiseks peaksid e-arved vastama põhimõtteliselt komisjoni rakendusotsuses (EL) 2017/1870¹ sätestatud Euroopa standardile, mis vastab direktiivi 2014/55/EL artikli 3 lõikes 1 sätestatud taotlusele koostada e-arve põhielementide semantilist andmemudelit käsitlev Euroopa standard. Liikmesriigid võivad omamaiste kaubatarnete ja teenuste riigisisese osutamise puhul siiski kasutada muid standardeid.

¹ Komisjoni 16. oktoobri 2017. aasta rakendusotsus (EL) 2017/1870, milles käsitletakse e-arveldamise Euroopa standardile osutava viite ja asjaomaste süntaksite loetelu avaldamist kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2014/55/EL (ELT L 266, 17.10.2017, lk 19).

- (5b) Arvete esitamist käsitlevate normide kehtestamiseks pädevust omavad liikmesriigid peaksid võtma meetmeid, mis võivad hõlmata näiteks akrediteerimissüsteeme, tagamaks, et maksukohustuslaste väljastatud e-arved vastavad ette nähtud standardite kohasele tehnilisele süntaksile ja semantikale ning sisaldavad kõiki selle standardiga kindlaks määratud vajalikke andmeid. Neid meetmeid võib võtta kas maksukohustuslaste suhtes, kellelt nõutakse arve väljastamist, või kolmandatest isikutest teenuseosutajate suhtes või mõlema suhtes. Isikud, kellele kõnealused meetmed suunatud on, vastutavad nende meetmete kohaldamise eest. Need meetmed ei tohiks siiski takistada maksukohustuslastel valida viisi, kuidas väljastada ja saata oma arved oma kliendile, st kas vahetult iseenda poolt või kolmandate isikute või olemasolu korral avaliku platvormi vahendusel.
- (5c) Riiklike digitaalsete aruandlussüsteemide tõhusus võiks sattuda ohtu, kui maksukohustuslased ei täidaks kohustust väljastada e-arveid tehingute kohta, mille suhtes kehtib aruandluskohustus. Pidades silmas tehingute ja majandussuhete digitaliseerimist ning võttes arvesse käesoleva direktiivi eesmärke, mis käsitlevad käibemaksu digiüleminekut, sealhulgas tõhusama pettustevastase võitluse tagamiseks, peaks liikmesriikidel olema lubatud ette näha, et tasumisele kuuluva või tasutud käibemaksu mahaarvamise või tagasinõudmise õiguse saamise oluliseks tingimuseks on käibemaksudirektiivi nõuete kohaselt väljastatud e-arve omamine.

- (6) E-arve määratlus tuleks viia kooskõlla Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2014/55/EL¹ kasutatud määratlusega, et saavutada käibemaksuaruandluse valdkonnas standardimine. Selle tulemusena hõlmab e-arve määratlus üksnes neid e-arveid, mis väljastatakse, edastatakse ja mida töödeldakse struktureeritud elektroonilises vormingus, mis võimaldab selle automaatset ja elektroonilist töötlemist. Struktureeritud vormingu kasutamise kohustus peaks hõlmama vähemalt andmeid, mis tuleb esitada aruandes. Seepärast peaks see määratlus hõlmama hübriidarveid, milles on ühendatud struktureeritud vormingus andmed ja struktureerimata inimloetavas vormingus integreeritud andmed, kui sellised arved sisaldavad kõiki andmeid, mis tuleb esitada struktureeritud vormingus.
- (7) Käibemaksuaruandluse süsteemi tõhusaks rakendamiseks on vaja, et teave jõuaks maksuhaldurini viivitamata. Seepärast tuleks piiriüleste tehingute puhul kehtestada arve väljastamise tähtajaks 10 päeva pärast maksustatava teokoosseisu tekkimist.
- (8) E-arve peaks hõlbustama kontrolliks vajalike andmete automaatset edastamist maksuhaldurile. Selleks peaks e-arve sisaldama kõiki andmeid, mis tuleb digitaalse aruandluse nõuete alusel struktureeritud vormingus maksuhaldurile edastada.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/55/EL, mis käsitleb e-arveldamist riigihangete puhul (ELT L 133, 6.5.2014, lk 1).

- (9) E-arve kasutamine käibemaksuga maksustatavate tehingute dokumenteerimise vaikemeetodina ei oleks võimalik, kui e-arve kasutamise tingimuseks jääb saaja nõusolek, eriti ettevõtjatevahelises kontekstis. Seetõttu ei tuleks maksukohustuslastele ja mittemaksukohustuslastest juriidilistele isikutele väljastatud arvete puhul sellist nõusolekut enam nõuda, kui väljastatakse Euroopa standardile vastav e-arve, välja arvatud juhul, kui liikmesriik on kasutanud võimalust lubada paberarveid või arveid muul elektroonilisel kujul kui e-arved. Juhul kui liikmesriik lubab oma territooriumil kaupade tarnimise või teenuste osutamise korral kasutada muid standardeid, võib see liikmesriik otsustada, et nende standardite kohaselt väljastatud arvetega nõustumine ei ole nõutav. Kui e-arved väljastatakse teistele isikutele, võib nende puhul jätkuvalt rakendada nõusoleku andmist.
- (10) Komisjon on täitnud oma kohustuse esitada Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruanne alates 1. jaanuarist 2013 kohaldatavate, arvete esitamist käsitlevate eeskirjade mõju kohta ja eelkõige selle kohta, mil määral on need tegelikult vähendanud ettevõtjate halduskoormust, nagu on nõutud direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 237. Kuna see kohustus on juba täidetud, tuleks see kõnealusest direktiivist välja jätta.
- (11) Tuleks kaotada koondaruannete esitamise kohustus ühendusesiseste tehingute alases aruandluses, sest need tehingud kuuluvad piiriüleste kaubatarnete ja teenuste osutamise puhul kehtivate digitaalse aruandluse nõuete kohaldamisalasse, kuid need toimivad kiiremini ja hõlmavad üksikasjalikumat teavet.
- (12) Selleks et teha arveandmete maksuhaldurile edastamine maksukohustuslaste jaoks võimalikuks, peaksid liikmesriigid muutma maksukohustuslaste jaoks kättesaadavaks selliseks edastamiseks vajalikud vahendid, mis peaksid võimaldama seda, et andmed saadab maksukohustuslane otse või kolmas isik tema nimel või avalik portaal, kui see on olemas.

- (13) Kuigi piiriüleste kaubatarnete ja teenuste osutamise digitaalse aruandluse nõuete kohaselt edastatav teave peaks olema sarnane koondaruannete kaudu edastatud teabega, tuleb maksukohustuslastelt nõuda lisaandmete, sealhulgas pangaandmete esitamist, et maksuhaldurid saaksid jälgida mitte ainult kaupu, vaid ka rahavooge.
- (14) Tuleks vältida tarbetu halduskoormuse tekitamist eri liikmesriikides tegutsevatele maksukohustuslastele. Seetõttu peaks sellistel maksukohustuslastel olema võimalik esitada oma maksuhalduritele nõutav teave Euroopa standardit kasutades. Liikmesriikidel peaks olema lubatud näha andmete esitamiseks ette täiendavaid vorminguid, mida teatavatel maksukohustuslastel oleks lihtsam järgida.
- (15) Selleks et saavutada vajalik ühtlustamine piiriüleseid kaubatarneid ja teenuste osutamist käsitlevate andmete esitamisel, peaks esitatav teave olema kõikides liikmesriikides sama, ilma et liikmesriikidel oleks võimalik nõuda lisaandmeid.
- (16) Maksuhaldurid peaksid hankima vajalikud andmed kõigi tehingute kohta, mille suhtes kehtib aruandluskohustus. Selle eesmärgi saavutamiseks tundub mõistlik nõuda kliendilt tehingu kohta aruande esitamist. See võimaldaks võrrelda neid andmeid tarnija või teenuseosutaja esitatud andmetega ja saada teavet siis, kui tarnija või teenuseosutaja ei ole aruandluskohustust täitnud. Siiski on võimalik, et liikmesriikide poolt seoses arvete väljastamise ja aruandlusega võetud meetmed annavad piisava tagatise, et tarnija või teenuseosutaja esitab arve väljastamisel korral andmed maksuhaldurile. Sellises olukorras peaks liikmesriikidel olema lubatud selle reegli kohaldamisest loobuda, mitte kohaldades kaupade soetaja ja teenuste saaja suhtes kohustust esitada nende tehingute kohta andmeid.

(17) Mitu liikmesriiki on kehtestanud oma territooriumil tehtavatele tehingutele erinevad aruandlusnõuded, mis toob eri liikmesriikides tegutsevatele maksukohustuslastele kaasa märkimisväärse halduskoormuse, kuna nad peavad oma raamatupidamissüsteemid nende nõuetega vastavusse viima. Selleks et vältida sellisest erinevusest tulenevaid kulusid, peaksid liikmesriikides rakendatavad süsteemid, mille alusel teatatakse nende territooriumil maksukohustuslaste vahel tasu eest tehtavatest kaubatarnetest ja osutatavatest teenustest, vastama samadele omadustele, mis on piiriüleste kaubatarnete ja teenuste osutamise suhtes rakendataval süsteemil. Liikmesriigid peaksid ette nägema elektroonilised vahendid teabe edastamiseks ning, nagu piiriüleste kaubatarnete ja teenuste osutamise puhul, peaks maksukohustuslasel olema võimalik esitada andmed kooskõlas rakendusotsuses (EL) 2017/1870 sätestatud Euroopa standardiga, isegi kui asjaomane liikmesriik võib näha ette täiendavad standardid andmete edastamiseks. Peaks olema lubatud, et andmed esitab andmed saadab maksukohustuslane otse või kolmas isik tema nimel või avalik portaal, kui see on olemas.

- (18) Liikmesriigid ei peaks olema kohustatud rakendama nende territooriumil tasu eest tarnitavate kaupade ja osutatavate teenuste suhtes reaalses tehingupõhises digitaalse aruandluse nõuet, välja arvatud juhul, kui kohaldatakse piiriüleste kaubatarnete ja teenuste osutamise aruandlusnõudeid. Kui aga nad soovivad sellist nõuet tulevikus rakendada, peaksid nad seda tegema kooskõlas uute normidega, mis käsitlevad digitaalse aruandluse nõudeid liikmesriigi territooriumil toimuva iseendale tarnimise ja maksukohustuslaste vaheliste kaubatarnete ja teenuste osutamise kohta ning mis on kooskõlas piiriüleste kaubatarnete ja teenuste osutamise digitaalse aruandluse nõuetega. Liikmesriigid, kellel on juba olemas nende tehingute aruandluse süsteem, peaksid sellist süsteemi kohandama, et tagada andmete esitamine kooskõlas digitaalse aruandluse nõuetega iseendale tarnimise kohta ja liikmesriigi territooriumil toimuvate maksukohustuslaste vaheliste kaubatarnete ja teenuste osutamise kohta.
- (19) Selleks et hinnata digitaalse aruandluse nõuete tulemuslikkust, peaks komisjon koostama hindamisaruande, milles hinnatakse e-aruandmist ning nii ELi-siseste kui ka riiklike digitaalse aruandluse nõuete mõju käibemaksu kogumise tõhususele ja käibemaksulõhe vähendamisele ning maksukohustuslaste ja maksuhaldurite rakendus- ja vastavuskuludele, et kontrollida, kas süsteem on oma eesmärgid saavutanud või vajab täiendavat kohandamist.
- (20) Liikmesriikidel peaks olema võimalik jätkata muude meetmete rakendamist, et tagada käibemaksu nõuetekohane kogumine ja hoida ära maksudest kõrvalehoidmist. Neil ei tohiks siiski olla võimalik kehtestada täiendavaid üldisi tehingupõhiseid aruandluskohustusi tehingute puhul, mis on hõlmatud digitaalse aruandluse nõuetega, välja arvatud juhul, kui seda nõutakse riiklikul tasandil käibedeklaratsiooni koostamiseks ja esitamiseks või auditeerimiseks. See tähendab, et liikmesriikidel on lubatud säilitada koos direktiivis sätestatud reaalses aruandluse alaste kohustustega oma riiklikud aruandlusvahendid, mis põhinevad näiteks süsteemil SAF-T, ning aruandluskohustused, mis ei ole üldised, puudutades näiteks kassaaparaate. Peale selle ei piirata liikmesriikide võimalusi nõuda maksukohustuslastelt auditi käigus teavet, sest sellist teavet saadakse üksnes liikmesriigi taotluse korral ja see ei ole maksukohustuslaste aktiivse aruandluse tulemus.

- (20a) Selleks et lihtsustada käibemaksu kogumist või hoida ära teatavat liiki maksustamise vältimist või maksudest kõrvalehoidmist, on mitu liikmesriiki kehtestanud riigisisese digitaalse reaalarajas toimuva tehingupõhise aruandluse kohustuse, mille jaoks on vajaduse korral antud eelnev luba artikli 395 alusel. Need liikmesriigid ja nende territooriumil asuvad maksukohustuslased on hiljuti teinud märkimisväärseid investeeringuid, et tagada nende süsteemide toimimine ja nende eesmärkide saavutamine. Seda arvesse võttes peaksid need liikmesriigid erandkorras kohandama oma süsteeme, et tagada andmete esitamine kooskõlas iseendale tarnimise digitaalse aruandluse nõuetega ja nende territooriumil asuvate maksukohustuslaste vaheliste kaubatarnete ja teenuste osutamise digitaalse aruandluse nõuetega, alles 2035. aastaks, välja arvatud juhul, kui komisjoni hindamisaruandest selgub, et piiriülese digitaalse aruandlussüsteemi toimimises esineb puudusi, mis võib kaasa tuua nende riigisisese aruandlussüsteemi ühtlustamise tähtsaja täiendava pikendamise, kui see on vajalik.
- (21) Platvormimajandus on tekitanud teatavaid raskusi käibemaksunormide kohaldamisel, eelkõige seoses teenuseosutaja maksukohustuslase staatuse kindlaksmääramisega ning võrdsete võimaluste loomisega väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele (VKEd) ja teistele ettevõtjatele.
- (22) Platvormimajandus on kaasa toonud põhjendamatu konkurentsimoонutus veebiplatvormide kaudu osutatavate käibemaksust vabastatud teenuste ja traditsioonilises majanduses osutatavate käibemaksuga maksustatavate teenuste vahel. Moonutus on olnud kõige teravam kahes suurimas e-kaubanduse platvormimajanduse sektoris, nimelt lühiajalise majutuse üürimise sektoris ja reisijate autoveo sektoris. Siiski tunnistatakse, et see erinevus võib mõnes liikmesriigis olla ilmsem kui teistes.
- (23) Seepärast on vaja kehtestada normid, et kõrvaldada konkurentsimoонutus lühiajalise majutuse üürimise sektoris ja reisijate autoveo sektoris, muutes platvormide rolli käibemaksu kogumisel (platvormidest saab „eeldatav tarnija“). Selle eeldatava tarnija mudeli puhul, mis on õiguslik fiktsioon, mis ei mõjuta norme väljaspool käibemaksualaseid õigusakte, tuleks platvormidelt nõuda käibemaksu tasumist, kui algsed tarnijad või teenuseosutajad ei nõua selle tasumist, sest nad on näiteks mittemaksukohustuslased või maksukohustuslased, kes kasutavad väikeettevõtjate erikorda.

- (23a) Käibemaksu neutraalsuse säilitamiseks ei tohiks platvorme pidada eeldatavateks tarnijateks ja seetõttu ei tohiks nad nõuda käibemaksu tasumist, kui algsed tarnijad või teenuseosutajad esitavad käibemaksukohustuslasena registreerimise numברי ja deklareerivad, et nad nõuavad käibemaksu tasumist, mida muidu peab tegema eeldatav tarnija.
- (24) Kui aga liikmesriigid leiavad, et nende liikmesriigis sellist konkurentsi moonutamist ei esine, on asjakohane anda neile võimalus jätta selle reegli kohaldamisalast välja maksukohustuslased, kes kasutavad nende territooriumil väikeettevõtjate erikorda ja kes muidu kuuluks süstemaatiliselt eeldatava tarnija reegli kohaldamisalasse. Sellistel juhtudel peaksid seda võimalust kasutavad liikmesriigid tagama, et platvorm suudab hõlpsasti tuvastada, et algne tarnija või teenuseosutaja tegutseb väikeettevõtjate erikorra alusel, näiteks nähes ette konkreetse identifitseerimisnumברי kasutamise või elektroonilise sertifikaadi, mis näitab, et algne tarnija või teenuseosutaja kasutab väikeettevõtjate erikorda, või muud vahendid, mis võimaldavad seda staatust hõlpsalt kontrollida.
- (25) Selleks et tagada erinevate riiklike käibemaksusüsteemide minimaalne ühtsus lühiajalise majutuse üüriteenuste käsitlemisel, tuleks kõnealust üüriteenust käsitada hotellisektoriga sarnase tegevusena, kui seda osutatakse samale isikule katkematult maksimaalselt 30 ööks. Selleks et kohaneda sektori erinevate riiklike eripäradega, peaks liikmesriikidel siiski olema võimalus kohaldada lühiajaliste majutuse üüriteenuste suhtes teatavaid kriteeriume, tingimusi ja piiranguid vastavalt oma riiklikule õigusele.
- (25a) Liikmesriigid tõlgendavad kohta, kus platvormid osutavad mittemaksukohustuslastele pakutavat võimalikuks tegemise teenust, erinevalt. Seetõttu on vaja seda reeglit selgitada ja tagada ühine kriteerium.
- (26) Selleks et vältida olukorda, kus platvormid kuuluvad reisibüroode erikorra alla tehingute puhul, mille puhul neid peetakse eeldatavateks tarnijateks, tuleks selgitada, et need tehingud ei kuulu selle erikorra kohaldamisalasse. Sarnaselt tuleks tagada, et reisibürood ei kuulu eeldatava tarnija reegli kohaldamisalasse.

- (27) Käesolev ettepanek ei piira muudes liidu õigusaktides, eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. oktoobri 2022. aasta määruses (EL) 2022/2065, mis käsitleb digiteenuste ühtset turgu ja millega muudetakse direktiivi 2000/31/EÜ (digiteenuste määrus),¹ sätestatud normide kohaldamist, millega reguleeritakse digiplatvormide teenuste osutamise muid aspekte, näiteks selliste digiplatvormide pakkujate suhtes kohaldatavaid kohustusi, mis võimaldavad tarbijatel sõlmida kauplejatega kauglepinguid.
- (28) Nõukogu direktiividega (EL) 2017/2455² ja 2019/1995³ muudeti direktiivi 2006/112/EÜ seoses käibemaksunormidega, millega reguleeritakse ettevõtja ja tarbija vahelise piiriülese e-kaubanduse maksustamist liidus. Nende muutmisdirektiividega vähendati konkurentsimoonutusi, parandati halduskoostööd ja kehtestati mitmeid lihtsustusi. Kuigi kõnealuste direktiividega tehtud muudatused, mida kohaldatakse alates 1. juulist 2021, on olnud suures osas edukad, on siiski kindlaks tehtud vajadus teatavate paranduste järele.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. oktoobri 2022. aasta määrus (EL) 2022/2065, mis käsitleb digiteenuste ühtset turgu ja millega muudetakse direktiivi 2000/31/EÜ (digiteenuste määrus) (ELT L 277, 27.10.2022, lk 1–102).

² Nõukogu 5. detsembri 2017. aasta direktiiv (EL) 2017/2455, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ ja direktiivi 2009/132/EÜ seoses teatavate käibemaksukohustustega teenuste osutamise ja kaupade kaugmüügi puhul (ELT L 348, 29.12.2017, lk 7).

³ Nõukogu 21. novembri 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/1995, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ kaupade kaugmüüki ja teatavaid omamaiseid kaubatarneid käsitlevate sätete osas.

(29) Selleks tuleks selgitada mõningaid kehtivaid õigusnorme. See hõlmab õigusnormi, mis käsitleb direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 59c sätestatud 10 000 euro suuruse kalendripõhise künnise arvutamist, millest allpool võib telekommunikatsiooni-, raadio- ja televisiooniringhäälinguteenuste ning elektrooniliste teenuste osutamise ning kaupade ühendusesisese kaugmüügi, mida pakub liidus asuv tarnija, kelle asukoht on ainult ühes liikmesriigis, maksustada käibemaksuga liikmesriigis, kus on neid teenuseid osutava maksukohustuslase asukoht või kus need kaubad asuvad lähetamise või veo alguses. Direktiivi 2006/112/EÜ artiklit 59c tuleks muuta, tagamaks et 10 000 euro suuruse künnise arvutamisel võetaks arvesse ainult selliste kaupade ühendusesisest kaugmüüki, mis tarnitakse maksukohustuslase asukohaliikmesriigist, kuid mitte kaugmüüki teises liikmesriigis asuvast kaubavarust. Muud väiksemad muudatused on vajalikud selleks, et selgitada teatavaid praktilisi aspekte, näiteks veebisaidi aadressi esitamist.

(30) Samuti tuleks muuta direktiivi 2006/112/EÜ, et selgitada, et väljaspool ühendust asuvate maksukohustuslaste osutatavate teenuste erikorra (liiduväline kord) kohaldamisalasse kuuluvad kõik väljaspool liitu asuvate maksukohustuslaste poolt liidus osutatud ettevõtja ja tarbija vahelised teenused ja mitte ainult liidus asuvatele teenuse saajatele osutatud teenused. Pärast nõukogu direktiiviga (EL) 2022/542¹ uute käibemaksumäärasid käsitlevate õigusnormide kehtestamist ning selleks, et hõlmata erandid direktiivi 2006/112/EÜ artikli 151 alusel kaupade ja teenuste tarnete kohta muu hulgas diplomaatiliste või konsulaarkokkulepete alusel ning teatavatele muudele rahvusvahelistele organitele, on vaja ka laiendada ühe akna süsteemi direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatüki alusel, tagades, et nullmääraga ja käibemaksust vabastatud tarded, mille puhul on olemas mahaarvamisoõigus, kuuluvad nende süsteemide kohaldamisalasse. Lisaks tuleks direktiivi 2006/112/EÜ muuta, et selgitada aega, mille jooksul erikorda kasutatav maksukohustuslane saab kolme olemasoleva lihtsustamiskorra raames asjaomaseid käibedeklaratsioone muuta; need kolm korda on liiduväline ühe akna süsteem, liidu ühe akna süsteem ja impordi ühe akna süsteem (edaspidi „IOSS“). See selgitus võimaldab süsteemides registreeritud maksukohustuslastel teha asjaomastesse käibedeklaratsioonidesse parandusi kuni deklaratsioonide esitamise tähtajani. Lisaks selgitatakse, et eelmiste käibedeklaratsioonide parandused on lubatud ainult järgmiste maksustamisperiodide käibedeklaratsioonides. Lisaks tuleks selgelt kindlaks määrata liidu ja liiduvälise ühe akna süsteemi lihtsustamiskavade alusel tehtavate tarnete maksustatava teokoosseisu ajastamine, et vältida õigusnormide erinevat kohaldamist liikmesriikides.

¹ Nõukogu 5. aprilli 2022. aasta direktiiv (EL) 2022/542, millega muudetakse direktiive 2006/112/EÜ ja (EL) 2020/285 käibemaksumäärade osas (ELT L 107, 6.4.2022, lk 1).

- (31) Üldiselt nõutakse käibemaksukohustuslasena registreerimist igas liikmesriigis, kus maksustatavad tehingud toimuvad. Selleks et vähendada juhtumeid, kus nõutakse mitmekordset käibemaksukohustuslasena registreerimist, lisati direktiiviga (EL) 2017/2455 direktiivi 2006/112/EÜ mitu meetet, et vähendada vajadust mitmekordse käibemaksukohustuslasena registreerimise järele. Selleks et veelgi vähendada vajadust mitmekordse käibemaksukohustuslasena registreerimise järele, on kindlaks määratud mitu laiendamismeedet, et toetada ühtse käibemaksukohustuslasena registreerimise eesmärki liidus. Seepärast tuleks kehtestada õigusnormid kõnealuste laiendamismeetmete sätestamiseks.
- (32) Muude meetmete hulgas laiendati direktiiviga (EL) 2017/2455 väikse ühe akna süsteemi kohaldamisala, et sellest saaks laiem ühe akna süsteem, mis hõlmab kõiki liidus mittemaksukohustuslastele osutatavaid piiriüleseid teenuseid ja kogu kaupade ühendusesisest kaugmüüki. Erandkorras võivad elektroonilised liidesed, nagu kauplemiskohad ja platvormid, millest saavad teatavate liidusiseste kaubatarnete eeldatavad tarnijad, deklareerida liidu ühe akna süsteemi raames ka teatavaid omamaiseid kaubatarneid. Liidus ühtse käibemaksukohustuslasena registreerimise eesmärgi toetamiseks tuleks liidu ühe akna süsteemi kohaldamisala veelgi laiendada, et see hõlmaks muid kaubatarneid, sealhulgas ettevõtjate ja tarbijate vahelisi omamaiseid kaubatarneid liidus maksukohustuslaste poolt, kelle asukoht ei ole tarbimisliikmesriigis, tagades, et ettevõtjad ei pea end käibemaksukohustuslasena registreerima igas liikmesriigis, kus sellised kaubatarneid tarbijatele toimuvad.

- (33) Tavaliselt arvestab ja nõuab käibemaksu sisse kauba tarnija või teenuse osutaja. Teatavatel juhtudel võivad liikmesriigid siiski ette näha, et pöördmaksustamise mehhanismi alusel on tasumisele kuuluva käibemaksu arvestamise kohustus pigem tarne või teenuse saajal kui tarnijal või teenuse osutajal. Selleks et toetada veelgi ühtse käibemaksukohustuslasena registreerimise eesmärki liidus, tuleks sätestada õigusnormid, mille kohaselt tuleb kohaldada pöördmaksustamise mehhanismi olukordades, kus tarnija või teenuse osutaja asukoht ei ole liikmesriigis, kus käibemaks tasumisele kuulub, ning ta ei ole seal käibemaksukohustuslasena registreeritud. Kaupade tarnimisel või teenuste osutamisel isikule, kes on registreeritud käibemaksukohustuslasena liikmesriigis, kus tarne või teenuse osutamine on maksustatav, peaksid vastavad tarnijad või teenuste osutajad kohaldama pöördmaksustamist. Kontrolli eesmärgil tuleks andmed selliste tarnete või teenuste osutamise kohta esitada koondaruandes. Lisaks kohustuslikule kasutamisele võivad liikmesriigid kohaldada pöördmaksustamise mehhanismi ka selliste asukohata kauplejate suhtes, kes tarnivad kaupu või osutavad teenuseid kliendile, olenemata kliendi staatusest. Pöördmaksustamise mehhanismist on siiski välja jäetud tarded ja teenused, mille suhtes kohaldatakse direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 4. peatükis sätestatud kasuminormi maksustamise korda.
- (34) [välja jäetud]
- (35) [välja jäetud]

(36) Direktiiviga (EL) 2017/2455 lisati direktiivi 2006/112/EÜ konkreetne lihtsustus, IOSS, mille eesmärk oli vähendada käibemaksunõuete täitmisega seotud koormust, mis on seotud teatavate madala väärtusega kaupade importimisega liidu tarbijatele. Selleks et tagada direktiivi 2006/112/EÜ ühetaolised rakendamistingimused, tuleks komisjonile anda volitused tagada paremini IOSSi käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrite nõuetekohane kasutamine ja kontrollimine kõnealuses direktiivis sätestatud maksuvabastuse eesmärgil. See õigus peaks võimaldama komisjonil võtta vastu rakendusakt, et kehtestada erimeetmed eesmärgiga hoida ära teatavas vormis maksudest kõrvalehoidmist või maksustamise vältimist. Sellised erimeetmed hõlmavad muu hulgas kordumatu saadetise numbril sidumist IOSSi käibemaksukohustuslasena registreerimise numbriga. Neid volitusi tuleks kasutada kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011¹ artiklis 5 osutatud kontrollimenetlusega ning selleks peaks komitee olema Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 904/2010² artikliga 58 loodud komitee.

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

² Nõukogu 7. oktoobri 2010. aasta määrus (EL) nr 904/2010 halduskoostöö ning maksupettuste vastase võitluse kohta käibemaksu valdkonnas (ELT L 268, 12.10.2010, lk 1).

- (37) Tarnija või teenuse osutaja käibemaksukohustuslasena registreerimine on nõutav, kui asjaomane tarnija või teenuse osutaja ei ole käibemaksukohustuslasena registreeritud liikmesriigis, kus käibemaks tasumisele kuulub. Eelkõige tekitab maksukohustuslase oma kaupade teise liikmesriiki üleviimine muu hulgas tema e-kaubandusega seotud tegevuse eesmärgil vajaduse registreeruda liikmesriikides, kust ja kuhu kaubad üle viiakse. Kooskõlas ühtse käibemaksukohustuslasena registreerimise eesmärgiga liidus tuleks veelgi vähendada juhtumeid, mil nõutakse mitmekordset käibemaksukohustuslasena registreerimist, nähes ette uue süsteemi kohaldamise ühe akna süsteemi raames, mille konkreetne eesmärk on lihtsustada käibemaksunõuete täitmist, mis on seotud teatavate oma kaupade üleviimistega. Lisaks, kui oma kauba üleviimise teostab maksukohustuslane teise maksukohustuslase nimel ja kui üleandmine ei toimu teise maksukohustuslase selgesõnalise taotluse alusel, on esimene kohustatud edastama selle kauba omanikule üleviimise kohta teatavat teavet.
- (38) Direktiiviga 2006/112/EÜ on ette nähtud nõudmiseni varu korra alusel veetavate kaupade lihtsustatud käibemaksuga maksustamine, kui teatavad ettenähtud tingimused on täidetud. Kuna ühe akna süsteemi lihtsustamiskava oma kaupade üleviimiseks on kõikehõlmav ja hõlmab praegu kõnealuse direktiivi artikli 17a kohase nõudmiseni varu korra alla kuuluvate kaupade piiriülest liikumist, on vaja see kord järk-järgult kaotada, lisades lõppkuupäeva enne nõudmiseni varusid käsitlevate sätete täielikku eemaldamist direktiivi 2006/112/EÜ. Seepärast tuleks kehtestada lõppkuupäev 30. juuni 2027, pärast mida ei ole enam võimalik uut nõudmiseni varu korda rakendada. 30. juunil 2027 või enne seda algava nõudmiseni varu korra puhul tuleks jätkuvalt kohaldada asjakohaseid tingimusi, sealhulgas 12kuulist tähtaega kõnealuse kauba omandiõiguse kavandatavale ostjale üleandmiseks. Paralleelselt selle uue lõppkuupäeva lisamisega tuleks nõudmiseni varu korda käsitlevatesse sätetesse lisada uus lõige tagamaks, et selle korra kohaldamine lõpetatakse 30. juunil 2028, sest seda ei ole pärast seda kuupäeva enam vaja.

- (39) [välja jäetud]
- (40) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta¹ kohustuvad liikmesriigid põhjendatud juhtudel lisama ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi osade ja ülevõtvate liikmesriigi õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et nimetatud dokumentide esitamine on põhjendatud.
- (41) Kuna käesoleva direktiivi eesmärged, nimelt käibemaksusüsteemi digiajastuga kohandamine, ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, küll aga saab neid paremini saavutada liidu tasandil tingituna vajadusest ühtlustada ja soodustada digitaalsete aruandlusnõuete kasutamist, parandada platvormide käibemaksukohtlemist ja vähendada juhtumeid, mil ettevõtja peab end teistes liikmesriikides registreerima, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (42) Seepärast tuleks direktiivi 2006/112/EÜ vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 0

Direktiivi 2006/112/EÜ muudatused, mis jõustuvad alates käesoleva direktiivi jõustumisest

Direktiivi 2006/112/EÜ muudetakse järgmiselt.

¹ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

0) Artiklisse 143 lisatakse järgmine lõige:

„1a. Lõike 1 punktis ca sätestatud maksuvabastuse kohaldamiseks võtab komisjon vastu rakendusakti, et kehtestada erimeetmed, et ära hoida teatavas vormis maksudest kõrvalehoidmist või maksustamise vältimist, muu hulgas ühendades saadetise kordumatu numbri vastava käibemaksukohustuslasena registreerimise numbriga, nagu on osutatud artiklis 369q.

Kõnealune rakendusakt võetakse vastu kooskõlas määruse (EL) nr 182/2011 artiklis 5 osutatud kontrollimenetlusega ja selles tähenduses on komitee määruse (EL) nr 904/2010 artikli 58 alusel loodud komitee.“

1) Artiklisse 218 lisatakse järgmine lõige:

„2. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid enda kehtestatavatel tingimustel kehtestada nende territooriumil asukohta omavatele maksukohustuslastele kohustuse väljastada nende territooriumil tehtud kaubatarnete ja osutatud teenuste eest e-arveid, välja arvatud tarnete ja teenuste puhul, millele on osutatud artiklis 262.“

2) Artiklisse 232 lisatakse järgmine lõige:

2. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid, kes kasutavad artikli 218 lõikes 2 sätestatud võimalust, ette näha, et nende territooriumil asukohta omavate maksukohustuslaste väljastatud e-arvete kasutamise tingimuseks ei ole selle aktsepteerimine nende territooriumil asukohta omava saaja poolt.“

Artikkel 1

Direktiivi 2006/112/EÜ muudatused, mis jõustuvad 1. jaanuaril 2026

Direktiivi 2006/112/EÜ muudetakse järgmiselt.

0) Artikli 14a lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kui maksukohustuslane teeb elektroonilise liidese, nagu kauplemiskoha, platvormi, portaali või muu sarnase vahendi abil võimalikuks ühendusesisese kaupade tarne ühenduses asukohta mitte omavate maksukohustuslaselt maksukohustuslasele või mittemaksukohustuslasest juriidilisele isikule, kelle kaupade ühendusesisene soetamine ei kuulu artikli 3 lõike 1 kohaselt käibemaksuga maksustamisele, või muule mittemaksukohustuslasele, loetakse, et tarne võimalikuks teinud maksukohustuslane on saanud ja tarninud need kaubad ise.

Komisjon esitab hiljemalt 1. juuliks 2027 Euroopa Parlamendile ja nõukogule liikmesriikidelt saadud teabe põhjal hindamisaruande eeldatava tarnija või teenuseosutaja reegli toimimise kohta ning esitab vajaduse korral seadusandliku ettepaneku selle edasise laiendamise kohta.“

1) Artiklit 17a muudetakse järgmiselt:

a) lõike 2 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) kaubad lähetab või veab teise liikmesriiki maksukohustuslane või tema nimel tegutsev kolmas isik 30. juunil 2027 või enne seda eesmärgiga tarnida kaubad seal hiljem ja pärast saabumist teisele maksukohustuslasele, kellel on õigus nende kaupade omandiõigusele vastavalt mõlema maksukohustuslase vahel kehtivale kokkuleppele;“

b) lisatakse järgmine lõige:

„8. Käesoleva artikli kohaldamine lõpeb 30. juunil 2028.“

2) V jaotise 3a. peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

„3a. PEATÜKK

Künnis maksukohustuslaste puhul, kes tarnivad teatavaid artikli 33 punktiga a hõlmatud kaupu ja osutavad teatavaid artikliga 58 hõlmatud teenuseid“.

3) Artiklit 59c muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) teenuseid osutatakse mittemaksukohustuslasele, kes asub või omab alalist elu- või asukohta või peamist elukohta mõnes muus liikmesriigis kui see, millele on osutatud punktis a, või kaupu lähetatakse või veetakse punktis a osutatud liikmesriigist teise liikmesriiki, ning“;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Lõike 1 punktis a osutatud liikmesriik annab maksukohustuslastele, kes teevad kõnealusele lõikele vastavaid tarneid, õiguse valida, kas tarnekoht määratakse kindlaks vastavalt artikli 33 punktile a ja artiklile 58, hõlmates igal juhul kahte kalendriaastat.

Käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud võimalust loetakse XII jaotise 6. peatüki 3. jaos sätestatud erikorra alusel registreeritud maksukohustuslaste poolt kasutatuks.“

4) Artikkel 66 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 66

1. Erandina artiklitest 63, 64 ja 65 võivad liikmesriigid ette näha, et teatavate tehingute või teatavat liiki maksukohustuslaste puhul muutub käibemaks sissenõutavaks:
 - a) hiljemalt arve väljastamisel;
 - b) hiljemalt tasu kättesaamisel;
 - c) kui arvet ei väljastata või see väljastatakse hiljem, kindlaksmääratud aja jooksul, kuid mitte hiljem kui liikmesriikide poolt arvete esitamiseks artikli 222 teise lõigu kohaselt kehtestatud tähtaja möödumisel või kui liikmesriik ei ole sellist tähtaega kehtestanud, siis kindlaksmääratud aja jooksul alates maksustatava teokoosseisu tekkimise kuupäevast.
2. Lõikes 1 sätestatud erandit ei kohaldata järgmiste tarnete suhtes:
 - a) XII jaotise 6. peatüki 2. jaos sätestatud erikorraga hõlmatud teenuste osutamine, kui neid teenuseid osutab maksukohustuslane, kellel on lubatud seda erikorda kasutada vastavalt artiklile 359;
 - b) XII jaotise 6. peatüki 3. jaos sätestatud erikorraga hõlmatud tärned, kui neid tarneid teeb maksukohustuslane, kellel on lubatud seda korda kasutada vastavalt artiklile 369b;
 - c) teenuste osutamine, mille puhul vastavalt artiklile 196 peab käibemaksu tasuma kauba soetaja või teenuse saaja;
 - d) artiklis 67 osutatud kaubatärned või üleandmised.“

5) Artikli 167a esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid võivad vabatahtliku korra alusel ette näha, et sellise maksukohustuslase mahaarvamisõigus, kellelt käibemaks nõutakse sisse vaid vastavalt artikli 66 lõike 1 punktile b, lükatakse edasi kuni hetkeni, mil sellele isikule tarnitud kaupadelt või osutatud teenustelt on käibemaks tarnijale või teenuseosutajale tasutud.“

6) [välja jäetud]

7) [välja jäetud]

8) Artiklit 226 muudetakse järgmiselt:

punkt 7a asendatakse järgmisega:

„7a) märke „kassapõhine raamatupidamisarvestus“, kui käibemaks muutub sissenõutavaks tasu kättesaamise ajal vastavalt artikli 66 lõike 1 punktile b ning mahaarvamise õigus tekib ajal, kui mahaarvatav maks muutub sissenõutavaks;“.

9) [välja jäetud]

10) Artikkel 237 jäetakse välja.

11) Artikkel 359 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 359

Liikmesriigid lubavad igal maksukohustuslasel, kelle asukoht ei ole ühenduses ja kes osutab teenuseid mittemaksukohustuslasele, kasutada käesolevat erikorda. Käesolevat erikorda kohaldatakse kõikide selliste ühenduses osutatavate teenuste suhtes.“

11a) Artikli 361 lõike 1 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) e-posti aadress, sealhulgas olemasolu korral veebisaidid;“.

11b) Artikkel 368 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 368

Käesolevat erikorda kasutav ühenduses asukohta mitte omav maksukohustuslane ei või selle erikorraga hõlmatud teenustega seoses arvata käesoleva direktiivi artikli 168 alusel maha käibemaksu, mis on tekkinud tarbimisliikmesriigis. Olenemata direktiivi 86/560/EMÜ artikli 1 punktist 1, tehakse kõnealusele maksukohustuslasele tagasimakse vastavalt kõnealusele direktiivile. Direktiivi 86/560/EMÜ artikli 2 lõiget 2 ja artikli 4 lõiget 2 ei kohaldata nende tagasimaksete suhtes, mis on seotud kaupade ja teenustega, mida kasutatakse käesoleva erikorraga hõlmatud teenuste osutamiseks.

Kui käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane peab end registreerima liikmesriigis käesoleva erikorraga hõlmamata tegevusega seoses, arvab ta käesoleva direktiivi artikli 250 kohaselt esitatavas käibedeklaratsioonis maha käibemaksu, mis on tekkinud selles liikmesriigis seoses käesoleva erikorraga hõlmatud maksustatava tegevusega.“

11c) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 369aa

Ühenduse territooriumil asuva maagaasivõrgu või sellega ühendatud võrgu kaudu transporditava gaasi tarnimist, elektrienergia tarnimist ning kütte- ja jahutusvõrkude kaudu toimuvat soojus- ja jahutusenergia tarnimist vastavalt artiklis 39 sätestatud tingimustele, kui maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole liikmesriigis, kus kaubad maksustatakse käibemaksuga, tarnib kaupu maksukohustuslasele või mittemaksukohustuslasest juriidilisele isikule, kelle kaupade ühendusesisene soetamine ei kuulu artikli 3 lõike 1 kohaselt käibemaksuga maksustamisele, või mis tahes muule mittemaksukohustuslasele, loetakse artikli 369b kohaldamisel kuni 1. juulini 2027 ühendusesiseseks kaupade kaugmüügiks.“

12) Artikli 369j esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Käesolevat erikorda kasutatav maksukohustuslane ei või seoses oma maksustatava tegevusega, mis on hõlmatud selle erikorraga, arvata käesoleva direktiivi artikli 168 alusel maha käibemaksu, mis on tekkinud tarbimisliikmesriikides. Olenemata direktiivi 86/560/EMÜ artikli 1 punktist 1 ning direktiivi 2008/9/EÜ artikli 2 punktist 1, artiklist 3 ja artikli 8 lõike 1 punktist e, tehakse asjaomasele maksukohustuslasele tagasimakse vastavalt kõnealustele direktiividele. Direktiivi 86/560/EMÜ artikli 2 lõiget 2 ning artikli 4 lõiget 2 ei kohaldata nende tagasimaksete suhtes, mis on seotud käesoleva erikorraga hõlmatud kaubatarnetega.“

12a) Artiklisse 369m lisatakse järgmine lõige:

„1a. Lõiget 1 ei kohaldata maksukohustuslaste suhtes, kelle suhtes kohaldatakse XII jaotise 1. peatüki 2. jaos sätestatud erikorda.“

12b) Artiklit 369p muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) e-posti aadress ja olemasolu korral veebisaidid;“.

b) lõike 3 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) e-posti aadress ja olemasolu korral veebisaidid;“.

13) Artikli 369w esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane ei või seoses oma maksustatava tegevusega, mis on hõlmatud selle erikorraga, arvata käesoleva direktiivi artikli 168 alusel maha käibemaksu, mis on tekkinud tarbimisliikmesriikides. Olenemata direktiivi 86/560/EMÜ artikli 1 punktist 1 ning direktiivi 2008/9/EÜ artikli 2 punktist 1, artiklist 3 ja artikli 8 lõike 1 punktist e, tehakse asjaomasele maksukohustuslasele tagasimakse vastavalt kõnealustele direktiividele. Direktiivi 86/560/EMÜ artikli 2 lõiget 2 ja artikli 4 lõiget 2 ei kohaldata nende tagasimaksete suhtes, mis on seotud kaupade ja teenustega, mida kasutatakse käesoleva erikorraga hõlmatud kaubatarnete jaoks.“

Artikkel 2

Direktiivi 2006/112/EÜ muudatused, mis jõustuvad 1. juulil 2027

Direktiivi 2006/112/EÜ muudetakse järgmiselt.

- 1) [välja jäetud]
- 2) [välja jäetud]
- 3) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 28a

1. Olenemata artiklist 28 loetakse, et maksukohustuslane, kes teeb elektroonilise liidese, näiteks kauplemiskoha, platvormi, portaali või muu sarnase vahendi abil võimalikuks artikli 135 lõikes 30 osutatud lühiajaliste majutuse üüriteenuste osutamise liidus, nimelt majutuse katkematu üürimise samale isikule kuni 30 ööks, või reisijate autoveo teenuste osutamise liidus, on need teenused saanud ja osutanud ise, välja arvatud juhul, kui neid teenuseid osutav isik:

- a) on andnud teenuse osutamise võimalikuks teinud maksukohustuslasele käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri, mis on väljastatud liikmesriigis, kus teenuse osutamine toimub, või talle vastavalt artiklile 362 või 369d antud registreerimisnumbri, ning
- b) deklareerib teenuse osutamise võimalikuks teinud maksukohustuslasele, et ta nõuab teenuse osutamiselt tasumisele kuuluvat käibemaksu.

2. Lõike 1 kohaldamisel tähendavad liidus osutatavad reisijate autoveo teenused sellist osa teenusest, mis osutatakse kahe liidus asuva koha vahel.
- 2a. Lõiget 1 ei kohaldata XII jaotise 3. peatükis sätestatud erikorra alusel teenuste osutamise suhtes.
3. Liikmesriigid võivad nõuda, et teenuse osutamise võimalikuks tegev maksukohustuslane kinnitaks lõike 1 punktis a osutatud käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri, kasutades riikliku õiguse kohaselt loodud asjakohaseid vahendeid.
4. Olenemata lõikest 1 võivad liikmesriigid lõike 1 kohaldamisalast välja jätta oma territooriumil osutatavad lühiajalise majutuse üüriteenused, reisijate autoveo teenused või mõlemad teenused, mida osutatakse XII jaotise 1. peatüki 2. jaos sätestatud erikorra alusel.
5. Kui liikmesriik kasutab lõikes 4 sätestatud võimalust, siis ta:
 - a) näeb ette vahendid, mille abil maksukohustuslane, kes osutab lühiajalise majutuse üüriteenuseid või reisijate autoveo teenuseid, teatab maksukohustuslasele, kes teeb nende teenuste osutamise võimalikuks elektroonilise liidese, näiteks kauplemiskoha, platvormi, portaali või muu sarnase vahendi abil, et tema osutatavad teenused kuuluvad erikorra alla, ning
 - b) teavitab käibemaksukomiteed nendest vahenditest.

Liikmesriikide poolt punkti b kohaselt esitatud teabe põhjal avaldab komisjon põhjaliku loetelu vahenditest, mida need lõikes 4 sätestatud võimalust kasutavad liikmesriigid kasutavad.

6. Komisjon esitab nõukogule 1. juuliks 2032 aruande, milles hinnatakse käesoleva artikli toimimist ning tarne või teenuste võimalikuks tegemise teenuseid käsitlevate käibemaksueeskirjade kohaldamist, sealhulgas mõju siseturu toimimisele.“

4) [välja jäetud]

5) [välja jäetud]

6) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 46a

Elektroonilist liidest, näiteks kauplemiskohta, platvormi, portaali või muud sarnast vahendit kasutades mittemaksukohustuslasele tarne või teenuste võimalikuks tegemise teenuse osutamise kohaks on koht, kus teostatakse kooskõlas käesoleva direktiiviga vahendatav põhitehing.“

7) Artikli 135 lõikesse 2 lisatakse järgmine punkt:

„aa) olenemata punktist a loetakse majutuse katkematut üürimist samale isikule maksimaalselt 30 ööks sarnaseks hotellisektori tegevusega, mille suhtes kohaldatakse liikmesriikide kehtestatud kriteeriumeid, tingimusi ja piiranguid;“.

7a) Artiklisse 135 lisatakse järgmine lõige:

„3. Liikmesriigid edastavad enne 1. juulit 2027 käibemaksukomiteele riiklike õigusaktide põhiliste sätete teksti, milles on esitatud artikli 135 lõike 2 punktiga aa seotud kriteeriumid, tingimused ja piirangud.

Komisjon avaldab hiljemalt 31. detsembril 2027 liikmesriikide esitatud teabe põhjal, nagu on sätestatud esimeses lõigus, põhjaliku loetelu kriteeriumidest, tingimustest ja piirangutest, mis liikmesriigid on kehtestanud seoses artikli 135 lõike 2 punktiga aa.“

8) [välja jäetud]

9) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 136b

Kui maksukohustuslane loetakse olevat saanud ja osutanud teenuseid vastavalt artiklile 28a, vabastavad liikmesriigid käibemaksust nende teenuste osutamise kõnealusele maksukohustuslasele.“

9a) Artikli 138 lõike 2 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) kaubarne, mis seisneb kaupade teise liikmesriiki üleviimises, millele oleks kohaldatud lõikes 1 ja punktides a ja b sätestatud maksuvabastust, kui see oleks sooritatud teise maksukohustuslase eest. Lõike 1 punkti b ei kohaldata XII jaotise 6. peatükis sätestatud erikorra alusel deklareeritud üleviimise suhtes.“

10) [välja jäetud]

11) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 172a

Kui maksukohustuslane loetakse olevat saanud ja osutanud teenuseid vastavalt artiklile 28a, ei mõjuta see teenuste osutamine kõnealuse maksukohustuslase mahaarvamisõigust, olenemata sellest, kas nende teenuste osutamise puhul võib käibemaksu maha arvata või mitte.“

12) Artikkel 194 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 194

1. a) Ilma et see piiraks artiklite 195 ja 196 kohaldamist, kui maksustatavaid kaupu tarnib või teenuseid osutab maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole liikmesriigis, kus käibemaks tasumisele kuulub, ning kes ei ole artiklis 214 osutatud individuaalse käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri abil registreeritud käibemaksukohustuslasena liikmesriigis, kus käibemaks tasumisele kuulub, on käibemaksu kohustatud tasuma isik, kellele kaupu tarnitakse või teenuseid osutatakse, kui see isik on selles liikmesriigis käibemaksukohustuslasena juba registreeritud.

b) Lisaks võivad liikmesriigid vastavalt nende sätestatud tingimustele näha ette, et käibemaksu on kohustatud tasuma isik, kellele kaupu tarnitakse või teenuseid osutatakse, kui maksustatavaid kaupu tarnib või teenuseid osutab maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole liikmesriigis, kus käibemaks tasumisele kuulub.
2. Käesoleva artikli lõiget 1 ei kohaldata kaubatarnete suhtes, mida teostab artikli 311 lõike 1 punktis 5 määratletud maksukohustuslik edasimütaja, kui kaubad on käibemaksuga maksustatavad käesoleva direktiivi XII jaotise 4. peatüki 2. jaos sätestatud erikorra kohaselt.“

13) Artikli 222 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Kui tarnitakse kaupu artiklis 138 sätestatud tingimustel või tarnitakse kaupu või osutatakse teenuseid, mille eest vastavalt artiklitele 194 ja 196 peab käibemaksu tasuma kaupade soetaja või teenuse saaja, väljastatakse arve hiljemalt maksustatava teokoosseisu tekkimisele järgneva kuu viieteistkümnendaks kuupäevaks.“

13a) Artikli 226 punkt 4 asendatakse järgmisega:

„4) kaupade soetaja või teenuse saaja artiklis 214 osutatud käibemaksukohustuslasena registreerimise number, mille alusel talle tarniti kaupu või osutati teenuseid, mille eest ta on kohustatud tasuma käibemaksu, või mille alusel talle tarniti kaupu artikli 138 kohaselt, välja arvatud juhul, kui kasutatakse XII jaotise 6. peatüki 5. jaos osutatud erikorda;“

14) Artiklit 242a muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse järgmine lõige:

„1a. Kui maksukohustuslane teeb elektroonilise liidese, nagu kauplemiskoha, platvormi, portaali või muu sarnase vahendi abil võimalikuks lühiajalise majutuse üüriteenuste või reisijate autoveo teenuste osutamise liidus ja seda maksukohustuslast ei loeta artikli 28a alusel nende teenuste saajaks ega osutajaks, on teenuse osutamise võimalikuks teinud maksukohustuslane kohustatud pidama arvestust kõnealuste teenuste osutamise üle. Kõnealused arvestusandmed peavad olema piisavalt üksikasjalikud, et nende liikmesriikide maksuhalduritel, kus tarnitud kaubad või osutatud teenused on maksustatavad, oleks võimalik kontrollida, kas käibemaksu on õigesti arvestatud.“;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Lõigetes 1 ja 1a osutatud arvestusandmed tuleb asjaomastele liikmesriikidele taotluse korral elektrooniliselt kättesaadavaks teha.

Liikmesriigid võivad jätkuvalt nõuda, et need andmed esitataks korrapäraselt ja süstemaatiliselt, kuni neile andmetele on olemas automaatne juurdepääs.

Nimetatud andmeid tuleb säilitada kümme aastat alates tehingu toimumise aasta lõpust.“

14a) Lisatakse järgmine artikkel:

„Artikkel 242b

Kui maksukohustuslane viib kaubad artikli 17 lõike 1 kohaselt üle teise liikmesriiki maksukohustulase nimel, teatab esimene viimasele hiljemalt kauba veo ajal või lähetamisel, et tema kaubad viiakse üle teise liikmesriiki, kui vedu ei toimu viimase selgesõnalisel taotlusel.“

15) Artikli 262 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) punkt a asendatakse järgmisega:

„a) käibemaksukohustuslasena registreeritud soetajad, kellele ta on tarninud kaupu artikli 138 lõikes 1 ja artikli 138 lõike 2 punktis c sätestatud tingimustel, välja arvatud juhul, kui kasutatakse XII jaotise 6. peatüki 5. jaos osutatud erikorda;“

b) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) maksukohustuslased ja käibemaksukohustuslasena registreeritud juriidilistest isikutest mittemaksukohustuslased, kellele see käibemaksukohustuslasena registreeritud maksukohustuslane on tarninud kaupu või osutanud teenuseid, mis ei ole käibemaksust vabastatud liikmesriigis, kus tehing on maksustatav, ja millelt teenuse saaja peab maksu tasuma artikli 194 kohaselt ulatuses, milles kauba soetaja või teenuse saaja on käibemaksukohustuslasena registreeritud, ja artikli 196 kohaselt.“

15a) Artikli 288 esimese lõigu punkt 3 asendatakse järgmisega:

„3) artiklites 136a, 136b, 146–149, 151, 152 ja 153 kohaselt maksust vabastatud tehingute väärtus;“.

16) Artiklisse 306 lisatakse järgmine lõige:

„3. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud erikorda ei kohaldata artikli 28a kohaselt osutatud teenuste suhtes.“

17) XII jaotise 6. peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

„6. PEATÜKK

Erikorrad, mida kohaldatakse maksukohustuslaste suhtes, kes osutavad teenuseid mittemaksukohustuslastele või tegelevad kaupade kaugmüügiga või teevad teatavaid omamaiseid kaubatarneid või oma kaupade üleviimisi“.

18) Artikkel 365 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 365

Käibedeklaratsioonis märgitakse käesoleva erikorra kohaldamisega seotud individuaalne käibemaksukohustuslasena registreerimise number ja iga tarbimisliikmesriigi kohta, kus käibemaks tasumisele kuulub, maksustamisperioodil osutatud, käesoleva erikorraga hõlmatud teenuste, mille puhul on tekkinud maksustatav teokoosseis, käibemaksuta koguväärtus ning kogusumma vastava käibemaksu määra puhul. Samuti märgitakse deklaratsioonis kohaldatavad käibemaksu määrad ja kogu tasumisele kuuluva käibemaksu summa, kui see on asjakohane.

Kui käibedeklaratsiooni on vaja muuta enne kuupäeva, mil vastavalt artiklile 364 tuleb käibedeklaratsioon esitada, lisatakse need muudatused kõnealusesse käibedeklaratsiooni.

Kui varasema perioodi käibedeklaratsioonis on vaja teha muudatusi pärast kuupäeva, mil käibedeklaratsioon tuli esitada vastavalt artiklile 364, lisatakse need muudatused järgmise maksuperioodi käibedeklaratsiooni kolme aasta jooksul alates kuupäevast, mil algne käibedeklaratsioon oli vaja esitada vastavalt artiklile 364. Selles järgmises käibedeklaratsioonis märgitakse asjaomane tarbimisliikmesriik, maksustamisperiood ja käibemaksusumma, mille puhul muudatus on vajalik.“

19) XII jaotise 6. peatüki 3. jao pealkiri asendatakse järgmisega:

„3. jagu

Erikord, mida kohaldatakse ühendusesisese kaupade kaugmüügi puhul teatavate kaupade tarne korral liikmesriigis, mida teevad maksukohustuslased, ja teatavate teenuste korral, mida osutavad maksukohustuslased, kelle asukoht on ühenduses, aga mitte tarbimisliikmesriigis“

19a) Artiklit 369a muudetakse järgmiselt:

a) punkti 2 muudetakse järgmiselt:

i) kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Kui maksukohustuslase ettevõtte asukoht ei ole ühenduses ja tal ei ole seal püsivat tegevuskohta, on registreerimisliikmesriik see liikmesriik, kust kauba lähetamine või vedu algab. Kaubatarne puhul ilma kauba lähetamise või veota või kui tarnitud kaupade lähetamine või vedu algab ja lõpeb samas liikmesriigis või kooskõlas artikliga 37 või 39 on registreerimisliikmesriigiks liikmesriik, kus tarne toimub. Kui kauba lähetamine või vedu algab või tarne toimub rohkem kui ühes liikmesriigis, märgib maksukohustuslane, milline neist liikmesriikidest on registreerimisliikmesriik. Selline otsus on maksukohustuslase suhtes siduv vastaval kalendriaastal ning kahel sellele järgneval kalendriaastal;“

ii) lisatakse järgmine lõik:

„Käesoleva erikorra puhul on registreerimisliikmesriik siiski sama, mis XII jaotise 6. peatüki 5. jaos sätestatud erikorra puhul, kus kõnealune isik on selle skeemi jaoks registreeritud.“;

b) punkti 3 muudetakse järgmiselt:

i) alapunkt c asendatakse järgmisega:

„c) kaubatarnete puhul ilma kaupade lähetamise või veota või kui tarnitud kaupade lähetamine või vedu algab ja lõpeb samas liikmesriigis, kui need kaubad tarnitakse maksukohustuslasele või mittemaksukohustuslasest juriidilisele isikule, kelle kaupade ühendusesisene soetamine ei kuulu artikli 3 lõike 1 kohaselt käibemaksuga maksustamisele, või mis tahes muule mittemaksukohustuslasele, siis kõnealune liikmesriik;“

ii) lisatakse järgmine alapunkt:

„d) artiklite 36, 37 ja 39 kohaste kaubatarnete puhul, kui need kaubad tarnitakse maksukohustuslasele või mittemaksukohustuslasest juriidilisele isikule, kelle kaupade ühendusesisene soetamine ei kuulu artikli 3 lõike 1 kohaselt käibemaksuga maksustamisele, või mis tahes muule mittemaksukohustuslasele, liikmesriik, kus tarne loetakse toimunuks.“

20) [välja jäetud]

21) Artikkel 369b asendatakse järgmisega:

„Artikkel 369b

Liikmesriigid lubavad käesolevat erikorda kasutada järgmistel maksukohustuslastel, välja arvatud need, kes tegelevad üksnes maksuvabade kaubatarnete ja teenuste osutamisega, mis ei anna alust mahaarvamiseks:

- a) maksukohustuslane, kes tegeleb ühendusesisese kaupade kaugmüügiga;
- b) maksukohustuslane, kes teeb võimalikuks kaupade tarne vastavalt artikli 14a lõikele 2 ilma lähetamise või veota või kui lähetamine või vedu algab ja lõpeb samas liikmesriigis;
- c) maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole tarbimisliikmesriigis ja kes osutab teenuseid mittemaksukohustuslasele;

- d) maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole liikmesriigis, kus kaubad maksustatakse käibemaksuga, ja kes tarnib kaupu vastavalt artiklitele 36, 37 ja 39 maksukohustuslasele või mittemaksukohustuslasest juriidilisele isikule, kelle kaupade ühendusesisene soetamine ei kuulu artikli 3 lõike 1 kohaselt käibemaksuga maksustamisele, või mis tahes muule mittemaksukohustuslasele;
- e) maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole liikmesriigis, kus kaubad maksustatakse käibemaksuga, ja kes tarnib kaupu ilma lähetamise või veota või kui lähetamine või vedu algab ja lõpeb samas liikmesriigis maksukohustuslasele või mittemaksukohustuslasest juriidilisele isikule, kelle kaupade ühendusesisene soetamine ei kuulu artikli 3 lõike 1 kohaselt käibemaksuga maksustamisele, või mis tahes muule mittemaksukohustuslasele;
- f) maksukohustuslane, kelle asukoht ei ole liikmesriigis, kuhu kaubad on üle viidud XII jaotise 6. peatüki 5. jaos sätestatud erikorra alusel, kui need kaubad maksustatakse käibemaksuga vastavalt artiklitele 16, 18 ja 26 või kui vastavalt X jaotise 5. peatükile on nõutav mahaarvamise korrigeerimine.

Käesolevat erikorda kohaldatakse kõigi asjaomase maksukohustuslase poolt ühenduses tehtavate tingimustele vastavate tarnete suhtes.“

22) Artikkel 369g asendatakse järgmisega:

„Artikkel 369g

1. Käibedeklaratsioonis märgitakse artiklis 369d osutatud käibemaksukohustuslasena registreerimise number, ja iga tarbimisliikmesriigi kohta, käibemaksuta koguväärtus ning, kui see on asjakohane, kohaldatav käibemaksumäär, kogusumma vastava käibemaksumäära puhul ja tasumisele kuuluva käibemaksu kogusumma maksustamisperioodil käesoleva erikorra alla kuuluvate järgmiste tarnete eest, mille puhul on maksustatav teokoosseis tekkinud:

- a) ühendusesisene kaupade kaugmüük;
- b) teenuste osutamine;
- c) artiklite 36, 37 ja 39 kohased kaubatarned, kui need kaubad tarnitakse maksukohustuslasele või mittemaksukohustuslasest juriidilisele isikule, kelle kaupade ühendusesisene soetamine ei kuulu artikli 3 lõike 1 kohaselt käibemaksuga maksustamisele, või mis tahes muule mittemaksukohustuslasele;
- d) kaubatarned, kaasa arvatud maksukohustuslase poolt, kes teeb need tarned võimalikuks vastavalt artikli 14a lõikele 2 ilma lähetamise või veota või kui lähetamine või vedu algab ja lõpeb samas liikmesriigis, kui need kaubad tarnitakse maksukohustuslasele või mittemaksukohustuslasest juriidilisele isikule, kelle kaupade ühendusesisene soetamine ei kuulu artikli 3 lõike 1 kohaselt käibemaksuga maksustamisele, või mis tahes muule mittemaksukohustuslasele;

- e) kaubatarned ja teenuste osutamine vastavalt artiklitele 16, 18 ja 26 pärast oma kaupade üleviimist XII jaotise 6. peatüki 5. jaos sätestatud erikorra alusel.

Käibedeklaratsioon peab sisaldama ka varasemate maksustamisperioodidega seotud muudatusi vastavalt käesoleva artikli lõikele 5.“

2. Kui kaup tarnitakse ilma lähetamise või veota või kui see lähetatakse või veetakse muudes liikmesriikides või muudest liikmesriikidest kui registreerimisliikmesriik, peab käibedeklaratsioon sisaldama ka käibemaksuta koguväärtust ning, kui see on asjakohane, kohaldatavat käibemaksumäära, kogusummat vastava käibemaksumäära puhul ja käesoleva erikorra alla kuuluvate järgmiste tarnete eest tasumisele kuuluva käibemaksu kogusummat iga liikmesriigi kohta, kus või kust kaup on lähetatud või veetud:

- a) ühendusesisene kaupade kaugmüük;
- b) kaubatarned, kaasa arvatud maksukohustuslase poolt, kes teeb need tarned võimalikuks vastavalt artikli 14a lõikele, 2 kui lähetamine või vedu algab ja lõpeb samas liikmesriigis, kui need kaubad tarnitakse maksukohustuslasele või mittemaksukohustuslasest juriidilisele isikule, kelle kaupade ühendusesisene soetamine ei kuulu artikli 3 lõike 1 kohaselt käibemaksuga maksustamisele, või mis tahes muule mittemaksukohustuslasele;
- c) artiklite 36, 37 ja 39 kohased kaubatarned, kui need kaubad tarnitakse maksukohustuslasele või mittemaksukohustuslasest juriidilisele isikule, kelle kaupade ühendusesisene soetamine ei kuulu artikli 3 lõike 1 kohaselt käibemaksuga maksustamisele, või mis tahes muule mittemaksukohustuslasele;

- d) kaubatarned ja teenuste osutamine vastavalt artiklitele 16, 18 ja 26 pärast oma kaupade üleviimist XII jaotise 6. peatüki 5. jaos sätestatud erikorra alusel.

Käesolevas lõikes osutatud tarnete puhul sisaldab käibedeklaratsioon ka iga sellise liikmesriigi antud individuaalset käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrit või maksuviitenumbrit, kust kaup lähetati või kus neid veeti, kui need on olemas.

Käibedeklaratsioon peab sisaldama käesolevas lõikes osutatud teavet välja tooduna tarbimisliikmesriikide kaupa.

3. Kui käesoleva erikorra alusel teenuseid osutaval maksukohustuslasel on lisaks registreerimisliikmesriigis asuvale püsivale tegevuskohale üks või mitu muud püsivat tegevuskohta, kust teenuseid osutatakse, peab käibedeklaratsioon sisaldama ka käibemaksuta koguväärtust ning, kui see on asjakohane, kohaldatavat käibemaksumäära, kogusummat vastava käibemaksumäära puhul ja kogu tasumisele kuuluva käibemaksu summat seoses osutatavate teenustega iga liikmesriigi kohta, kus sellel maksukohustuslasel on tegevuskoht, koos individuaalse käibemaksukohustuslasena registreerimise numbriga või selle asukoha maksuviitenumbri ja tarbimisliikmesriikide kaupa välja tooduna.

4. Kui vastavalt XII jaotise 6. peatüki 5. jaos sätestatud erikorra üle viidud kaupade puhul on vaja mahaarvamist korrigeerida, sisaldab käibedeklaratsioon korrigeerimise aluseks olevaid asjakohaseid tegureid ja tasumisele kuuluvat käibemaksu ning kapitalikaupade puhul üleviimisele järgneva korrigeerimisperioodi alguskuupäeva.

5. Kui käibedeklaratsiooni on vaja muuta enne kuupäeva, mil vastavalt artiklile 369f tuleb käibedeklaratsioon esitada, lisatakse need muudatused kõnealusesse käibedeklaratsiooni.

Kui varasema perioodi käibedeklaratsioonis on vaja teha muudatusi pärast kuupäeva, mil deklaratsioon tuli esitada vastavalt artiklile 369f, lisatakse need muudatused järgmise maksuperioodi käibedeklaratsiooni kolme aasta jooksul alates kuupäevast, mil algne deklaratsioon oli vaja esitada vastavalt artiklile 369f. Selles järgmises käibedeklaratsioonis märgitakse asjaomane tarbimisliikmesriik, maksustamisperiood ja käibemaksusumma, mille puhul muudatus on vajalik.

6. Käesoleva artikli kohaldamisel ei hõlma käibedeklaratsioon käibemaksust vabastatud kaubarneid ja teenuste osutamist, mis ei anna alust mahaarvamiseks.“

23) [välja jäetud]

24) Artiklit 369p muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 1 lisatakse järgmine punkt:

„e) maksukohustuslase staatus, kelle puhul loetakse, et ta on saanud ja tarninud kaupu vastavalt artikli 14a lõikele 1.“;

b) lõikesse 3 lisatakse järgmine punkt:

„f) maksukohustuslase staatus, kelle puhul loetakse, et ta on saanud ja tarninud kaupu vastavalt artikli 14a lõikele 1.“

- 25) [välja jäetud]
- 26) Artikkel 369t asendatakse järgmisega:

„Artikkel 369t

1. Käibedeklaratsioonis märgitakse artiklis 369q osutatud käibemaksukohustuslasena registreerimise number ja iga tarbimisliikmesriigi kohta, kus käibemaks tasumisele kuulub, kolmandatelt territooriumidelt või kolmandatest riikidest imporditud kaupade kaugmüügi, millelt käibemaks maksustamisperiodil sissenõutavaks muutub, käibemaksuta koguväärtus ning kogusumma vastava käibemaksumäära puhul. Samuti märgitakse deklaratsioonis kohaldatavad käibemaksumäärad ja kogu tasumisele kuuluva käibemaksu summa, kui see on asjakohane.
2. Kui käibedeklaratsiooni on vaja muuta enne kuupäeva, mil vastavalt artiklile 369f tuleb käibedeklaratsioon esitada, lisatakse need muudatused kõnealusesse käibedeklaratsiooni.

Kui varasema perioodi käibedeklaratsioonis on vaja teha muudatusi pärast kuupäeva, mil käibedeklaratsioon tuli esitada vastavalt artiklile 369s, lisatakse need muudatused järgmise maksuperioodi käibedeklaratsiooni kolme aasta jooksul alates kuupäevast, mil algne käibedeklaratsioon oli vaja esitada vastavalt artiklile 369s. Selles järgmises käibedeklaratsioonis märgitakse asjaomane tarbimisliikmesriik, maksustamisperiod ja käibemaksusumma, mille puhul muudatus on vajalik.“

27) XII jaotise 6. peatükki lisatakse järgmine jagu:

„5. jagu

Oma kaupade üleviimise erikord

Artikkel 369xa

Käesolevas jaos kasutatakse järgmisi mõisteid, ilma et see piiraks muude ühenduse sätete kohaldamist:

- 1) „oma kauba üleviimine“ – kauba üleviimine teise liikmesriiki vastavalt artikli 17 lõikele 1 ning see ei hõlma selliste kaupade üleviimist, mille suhtes ei ole selles liikmesriigis täielikku mahaarvamisoigust;
- 2) „registreerimisliikmesriik“ – liikmesriik, mille territooriumil on maksukohustuslase ettevõtte asukoht, või kui maksukohustuslase ettevõtte asukoht on väljaspool ühendust, siis liikmesriik, kus on selle maksukohustuslase püsiv tegevuskoht.

Kui maksukohustuslase ettevõtte asukoht on väljaspool ühendust, aga tal on ühenduses rohkem kui üks püsiv tegevuskoht, loetakse registreerimisliikmesriigiks seda püsiva tegevuskohaga liikmesriiki, mille kohta maksukohustuslane märgib, et ta kasutab seal käesolevat erikorda. Selline otsus on maksukohustuslase suhtes siduv vastaval kalendriaastal ning kahel sellele järgneval kalendriaastal.

Kui maksukohustuslase ettevõtte asukoht ei ole ühenduses ja tal ei ole seal püsivat tegevuskohta, on registreerimisliikmesriik see liikmesriik, kust kauba lähetamine või vedu algab. Kui kauba lähetamine või vedu algab rohkem kui ühest liikmesriigist, märgib maksukohustulane, milline neist liikmesriikidest on registreerimisliikmesriik. Selline otsus on maksukohustuslase suhtes siduv vastaval kalendriaastal ning kahel sellele järgneval kalendriaastal.

Käesoleva erikorra puhul on registreerimisliikmesriik siiski sama, mis XII jaotise 6. peatüki 3. jaos sätestatud erikorra puhul, kus kõnealune isik on selle skeemi jaoks registreeritud.

Artikkel 369xb

Liikmesriigid lubavad igal maksukohustuslasel, kes viib üle oma kaupu, kasutada käesolevat erikorda.

Käesolevat erikorda kohaldatakse kõigi oma kaupade üleviimiste suhtes, mida teostab käesoleva erikorra kasutamiseks registreeritud maksukohustulane.

Artikkel 369xc

Maksukohustulane teavitab registreerimisliikmesriiki, kui ta alustab käesoleva erikorraga hõlmatud maksustatavat tegevust ning kui ta sellise tegevuse lõpetab või kui ta muudab seda tegevust viisil, et see maksukohustulane ei vasta enam käesoleva erikorra kasutamise tingimustele. Maksukohustulane edastab selle teabe elektrooniliselt.

Artikkel 369xd

Käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane peab käesoleva erikorra raames maksustatavate tehingute läbiviimiseks olema käibemaksukohustuslasena registreeritud ainult registreerimisliikmesriigis. Selleks kasutab liikmesriik individuaalset käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrit, mis maksukohustuslasele on juba tema kohustustega seoses riikliku süsteemi kohaselt antud.

Artikkel 369xe

Registreerimisliikmesriik arwab maksukohustuslase erikorra kohaldamisalast välja mis tahes järgmisel juhul:

- a) asjaomane maksukohustuslane teavitab registreerimisliikmesriigile, et ta ei teosta enam käesoleva erikorraga hõlmatud oma kaupade üleviimist;
- b) võib muul viisil oletada, et asjaomase maksukohustuslase käesoleva erikorraga hõlmatud maksustatav tegevus on lõppenud;
- c) asjaomane maksukohustuslane ei vasta enam käesoleva erikorra kasutamiseks vajalikele tingimustele;
- d) asjaomane maksukohustuslane rikub pidevalt käesoleva erikorra reegleid.

Artikkel 369xf

Käesolevat erikorda kasutatav maksukohustuslane esitab registreerimisliikmesriigile elektrooniliselt käibedeklaratsiooni iga kuu kohta, olenemata sellest, kas käesoleva erikorra hõlmatud kaupade üleviimised on toimunud või mitte. Käibedeklaratsioon esitatakse käibedeklaratsiooniga hõlmatud maksustamisperioodile järgneva kuu lõpuks.

Artikkel 369xg

1. Käibedeklaratsioonis märgitakse artiklis 369xd osutatud käibemaksukohustuslasena registreerimise number ja iga liikmesriigi kohta, kuhu kaubad lähetatakse või üle viiakse, käesoleva erikorra hõlmatud üleviimiste käibemaksuta koguväärtus, mille puhul tekkis maksustamisperioodil maksustatav teokoosseis.

Käibedeklaratsioon peab sisaldama ka varasemate maksustamisperioodidega seotud muudatusi vastavalt lõikele 3.

2. Kui kaup lähetatakse või veetakse muudest liikmesriikidest kui registreerimisliikmesriik, peab käibedeklaratsioon sisaldama ka käesoleva erikorra kohaldamisalasse kuuluvate üleviimiste käibemaksuta koguväärtust iga liikmesriigi kohta, kust kaup lähetati või veeti.

Käibedeklaratsioon peab sisaldama ka iga sellise liikmesriigi antud individuaalset käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrit või maksuviitenumbrit, kust kaup lähetati või veeti, kui see on olemas. Käibedeklaratsioon peab sisaldama käesolevas lõikes osutatud teavet välja tooduna nende liikmesriikide kaupa, kuhu kaubad lähetatakse või veetakse.

3. Kui käibedeklaratsiooni on vaja muuta enne kuupäeva, mil vastavalt artiklile 369xf tuleb käibedeklaratsioon esitada, lisatakse need muudatused kõnealusesse käibedeklaratsiooni.

Kui varasema perioodi käibedeklaratsioonis on vaja teha muudatusi pärast kuupäeva, mil käibedeklaratsioon tuli esitada vastavalt artiklile 369xf, lisatakse need muudatused järgmise maksuperioodi käibedeklaratsiooni kolme aasta jooksul alates kuupäevast, mil algne käibedeklaratsioon oli vaja esitada vastavalt artiklile 369xf. Selles järgmises käibedeklaratsioonis märgitakse asjaomane liikmesriik, kuhu ja kust kaubad lähetatakse või veetakse, maksustamisperiood ja maksustatav summa, mille puhul muudatus on vajalik.

Artikkel 369xh

1. Käibedeklaratsioon koostatakse eurodes.

Liikmesriigid, kes ei ole eurot kasutusele võtnud, võivad nõuda, et käibedeklaratsioon koostataks nende riigi valuutas.

Kui tarnete jaoks kasutati muid valuutasid, kasutab käesolevat erikorda kasutatav maksukohustuslane käibedeklaratsiooni koostamisel maksustamisperioodi viimasel päeval kehtinud vahetuskurssi.

2. Ümberarvestamisel kasutatakse vahetuskursse, mis Euroopa Keskpank on kõnealuse päeva kohta avaldanud, või kui selle päeva kohta ei ole kurssi avaldatud, siis järgmise avaldamispäeva vahetuskursse.

Artikkel 369xi

Käesoleva erikorra kohaldamisel on kaupade ühendusesisene soetamine liikmesriigis, kuhu kaubad lähetatakse või veetakse, maksust vabastatud.

Olenemata artikli 214 lõikest 1, ei too esimeses lõigus osutatud kaupade ühendusesisene soetamine kaasa kõnealuse artikli kohast registreerimiskohustust.

Artiklite 16, 18, 26, 185–189 ja 192 kohaldamisel käsitatakse esimeses lõigus osutatud maksuvabastust sellise käibemaksu täieliku mahaarvamise õiguse kasutamisenä, mis kuuluks tasumisele, kui seda maksuvabastust ei kohaldataks.

Artikkel 369xj

Käesolevat erikorda kasutatav maksukohustuslane ei või käesoleva erikorräga hõlmatud tema maksustatava tegevuse puhul deklareerida selle erikorra käibedeklaratsioonis käibemaksu, mida võib käesoleva direktiivi artikli 168 kohaselt maha arvata liikmesriikides, kuhu või kust kaubad lähetatakse või veetakse. Olenemata direktiivi 86/560/EMÜ artikli 1 punktist 1 ning direktiivi 2008/9/EÜ artikli 2 punktist 1, artiklist 3 ja artikli 8 lõike 1 punktist e, tehakse asjaomasele maksukohustuslasele tagasimakse vastavalt nimetatud direktiividele. Direktiivi 86/560/EMÜ artikli 2 lõiget 2 ning artikli 4 lõiget 2 ei kohaldata nende tagasimaksete suhtes, mis on seotud käesoleva erikorräga hõlmatud oma kauba üleviimiseks kasutatud kaupade ja teenustega.

Kui käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane peab end registreerima liikmesriigis käesoleva erikorra hõlmamata tegevusega seoses, arwab ta artikli 250 kohaselt esitatavas käibedeklaratsioonis maha käibemaksu, mis on tekkinud selles liikmesriigis seoses talle selles liikmesriigis tarnitud kaubaga või osutatud teenustega.

Artikkel 369xk

1. Käesolevat erikorda kasutav maksukohustuslane peab selle erikorra hõlmatud oma kaupade üleviimiste üle arvestust. Arvestusandmed peavad olema piisavalt üksikasjalikud, et selle liikmesriigi maksuhalduril, kust ja kuhu kaup on lähetatud või veetud, oleks võimalik kontrollida käibedeklaratsiooni õigsust.

2. Lõikes 1 nimetatud arvestusandmed tehakse taotluse korral elektrooniliselt kättesaadavaks liikmesriigile, kust ja kuhu kaup on lähetatud või veetud, ja registreerimisliikmesriigile.

Neid andmeid säilitatakse kümme aastat alates oma kaupade üleviimise aasta 31. detsembrist.“

Artikkel 3

Direktiivi 2006/112/EÜ muudatused, mis jõustuvad 1. juulil 2028

Direktiivi 2006/112/EÜ muudetakse järgmiselt.

- 1) Artikli 243 lõige 3 jäetakse välja.
- 2) Artikli 262 lõige 2 jäetakse välja.

Artikkel 4

Direktiivi 2006/112/EÜ muudatused, mis jõustuvad 1. juulil 2030

Direktiivi 2006/112/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 42 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) kauba soetaja on täitnud XI jaotise 6. peatüki 1. jaos sätestatud kohustused seoses andmete edastamisega ühendusesisese soetamise kohta.“

2) Artikli 138 lõige 1a asendatakse järgmisega:

„1a. Käesoleva artikli lõikes 1 ette nähtud maksuvabastust ei kohaldata juhul, kui tarnija ei ole täitnud artiklites 262 ja 263 ette nähtud kohustust esitada andmed ühendusesiseste tehingute kohta või esitatud andmed ei sisalda artiklis 264 nõutavat õiget teavet selle tarne kohta, välja arvatud juhul, kui tarnija saab nõuetekohaselt põhjendada oma võimalikke puuduseid pädevaid asutusi rahuldaval viisil.“

2a) Artiklisse 168 lisatakse järgmine lõige:

„Kui tehingu suhtes kohaldatakse artikli 271a lõikes 1 sätestatud aruandluskohustust, võivad liikmeriigid vastavalt enda kehtestatud tingimustele näha ette, et kauba soetajal või teenuse saajal on õigus tasumisele kuuluv või tasutud käibemaks maha arvata või tagasi nõuda üksnes siis, kui tal on artikli 218 lõikes 3 sätestatud nõuete kohaselt väljastatud e-arve.“

2b) Artikkel 217 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 217

Käesoleva direktiivi kohaldamisel tähendab „e-arve“ arvet, mis sisaldab käesoleva direktiiviga nõutavat teavet, mis on vähemalt artiklites 262 ja 271b käsitletavate andmete osas väljastatud, edastatud ja saadud struktureeritud elektroonilises vormingus, mis võimaldab selle automaatset ja elektroonilist töötlemist.“

3) Artikkel 218 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 218

1. E-arved, paberkandjal dokumendid või teated või muul kui e-arve kujul elektroonilised dokumendid või teated peavad vastama käesolevas peatükis sätestatud tingimustele, et neid aktsepteeritaks arvetena.

2. Käesoleva direktiivi kohaldamisel väljastatakse arved e-arvetena. Liikmesriigid võivad siiski aktsepteerida paberkandjal dokumente või teateid või muul kui e-arve kujul elektroonilisi dokumente või teateid arvetena tehingute kohta, mille suhtes ei kohaldata XI jaotise 6. peatükis sätestatud aruandluskohustust.

3. E-arved vastavad e-arveldamise Euroopa standardile ja selle asjaomaste süntaksite loetelule vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2014/55/EL*. Liikmesriigid võivad lubada oma territooriumil kaubatarnete ja teenuste osutamisega seotud e-arvete puhul kasutada muid standardeid kui need, millele on osutatud artiklis 262.

4. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed tagamaks, et maksukohustuslaste väljastatud e-arved:

- sisaldavad käesoleva direktiiviga nõutavat teavet;
- vastavad lõikes 3 osutatud e-arvete väljastamise tehnilistele standarditele.

5. Liikmesriigid võimaldavad arve väljastanud maksukohustuslasel või tema nimel ja arvel tegutseval kolmandal isikul järgida lõikes 4 sätestatud meetmeid.

Liikmesriigid võivad lubada kasutada ka avalikku portaali, kui see on kättesaadav.

*Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. aprilli 2014. aasta direktiiv 2014/55/EL, mis käsitleb e-arveldamist riigihangete puhul (ELT L 133, 6.5.2014, lk 1).“

4) Artikli 222 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Kui tarnitakse kaupu artiklis 138 sätestatud tingimustel või tarnitakse kaupu või osutatakse teenuseid, mille eest vastavalt artiklitele 194, 195, 196 ja 197 peab käibemaksu tasuma kauba soetaja või teenuse saaja, väljastatakse arve hiljemalt maksustatava teokoosseisu tekkimisele järgneva kümne päeva jooksul.

Kui maksmine toimub enne kaubatarnet või teenuse osutamist, millelt kauba soetaja või teenuse saaja peab artiklite 194, 195, 196 ja 197 kohaselt käibemaksu tasuma, väljastatakse arve hiljemalt kümne päeva jooksul pärast makse kättesaamist.“

- 5) Artiklit 223 muudetakse järgmiselt:

„Artikkel 223

Liikmesriigid lubavad maksukohustuslasel väljastada koondarveid, mis hõlmavad mitme eri kaubatarne või teenuste osutamise andmeid, tingimusel et koondarves kajastatud kaubatarnetelt või teenuste osutamiselt tasumisele kuuluv käibemaks muutub sissenõutavaks sama kalendrikuu jooksul.

Artiklis 222 osutatud kaubatarnete ja teenuste osutamise puhul esitatakse koondarved hiljemalt kümne päeva jooksul pärast selle kalendrikuu lõppu, mille kohta koondarve käib.

Liikmesriigid võivad välistada võimaluse väljastada koondarveid teatavates pettuse suhtes tundlikes sektorites. Liikmesriigid teavitavad käibemaksukomiteed sellisest võimaluse välistamisest.“

- 6) Artiklit 226 muudetakse järgmiselt:

- a) punkt 11a asendatakse järgmisega:

„11a) kui kauba soetaja või teenuse saaja on kohustatud käibemaksu tasuma, märges „pöördmaksustamine“, ja kaubatarne puhul, millelt saaja on kohustatud tasuma maksu vastavalt artiklile 197, lisaks märges „kolmnurktehing;“

b) lisatakse punktid 16 ja 17:

„16) korrigeeriva arve puhul, nagu on osutatud artiklis 219, järjenumber, mis tähistab parandatud arvet, nagu on osutatud punktis 2;

17) tarnija pangakonto number/numbrid või virtuaalkonto number / virtuaalkontode numbrid või mis tahes muu tunnus / muud tunnused, mis üheselt identifitseerivad tarnija konto/kontod, millele arve saajad saavad selle arve tasuda.“

6a) Artikkel 232 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 232

Maksukohustuslasele või mittemaksukohustuslasest juriidilisele isikule sellise e-arve väljastamiseks, mis vastab e-arveldamise Euroopa standardile ja selle süntaksite loetelule vastavalt direktiivile 2014/55/EL, ei pea saaja esitama nõusolekut.

Liikmesriigid võivad siiski nõuda sellele standardile vastavate arvete saajalt nõusolekut tehingute puhul, mille suhtes ei kohaldata XI jaotise 6. peatükis sätestatud aruandluskohustust, kui kõnealune liikmesriik on kasutanud artikli 218 lõikes 2 sätestatud võimalust.

Maksukohustuslasele või mittemaksukohustuslasest juriidilisele isikule muule standardile vastava e-arve või muul kui e-arve kujul elektroonilises vormingus arve väljastamiseks peab olema saaja nõusolek. Liikmesriigid, kes kasutavad artikli 218 lõikes 3 sätestatud võimalust, võivad siiski ette näha, et muid standardeid kasutavate e-arvete puhul ei ole vaja nende territooriumil asuva saaja nõusolekut.

Liikmesriigid, kes kasutavad artikli 221 lõikes 1 sätestatud võimalust, võivad seada e-arvete või muul kui e-arve kujul elektroonilises vormingus arvete väljastamise tingimuseks, et klient aktsepteerib e-arveid.“

6b) Artikli 233 lõike 2 sissejuhatavat teksti muudetakse järgmiselt:

„Lisaks lõikes 1 kirjeldatud äritegevuse kontrolli liikidele on e-arve või elektrooniliste dokumentide või teadete, mis ei ole e-arved, päritolu õigsuse ja sisu tervikluse tagamise tehnoloogiad näiteks järgmised:“.

6c) Artikkel 235 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 235

Liikmesriigid võivad kehtestada eritingimusi nende territooriumil tarnitud kaupade või osutatud teenuste eest esitatud e-arvete või elektrooniliste dokumentide või teadete, mis ei ole e-arved, suhtes, mis on väljastatud riigist, millega puudub juriidiline vastastikust abi käsitlev kokkulepe, mis oma kohaldamisalalt sarnaneb direktiivis 2010/24/EL ja määruses (EÜ) nr 1798/2003 sätestatuga.“

- 6d) Artikkel 236 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 236

E-arvete või elektrooniliste dokumentide või teadete, mis ei ole e-arved kogumi korral, mille puhul samale vastuvõtjale saadetakse või tehakse kättesaadavaks mitu arvet, võib kõikide arvete ühised andmed märkida vaid ühe korra, kui iga arve puhul on kogu teave juurdepääsetav.“

- 7) XI jaotise 6. peatüki pealkiri asendatakse järgmisega:

„6. PEATÜKK

Digitaalse aruandluse nõuded“.

- 8) XI jaotise 6. peatükki lisatakse järgmine 1. jao pealkiri:

„1. jagu

Digitaalse aruandluse nõuded maksukohustuslaste vahel ühenduses tehtavate piiriüleste kaubatarnete ja teenuste osutamise puhul“.

- 9) Artikkel 262 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 262

1. Iga käibemaksukohustuslasena registreeritud maksukohustuslane esitab artiklis 264 osutatud andmed järgmise kohta:

- a) kaubatarned ja kauba üleviimised, mis toimusid kooskõlas artikli 138 lõikega 1 ja artikli 138 lõike 2 punktiga c;
- b) kaupade ühendusesisene soetamine vastavalt artiklile 20 ning artikli 21 või 22 kohaselt sellisena käsitatavad tehingud;
- c) kaubatarned ja teenuste osutamine, välja arvatud kaupade ja teenuste puhul, mis on käibemaksust vabastatud liikmesriigis, kus tehing on maksustatav, millelt saaja on kohustatud tasuma maksu vastavalt artiklile 194, kui kauba soetaja või teenuse saaja on käibemaksukohustuslasena registreeritud, ning artiklitele 195, 196 ja 197; ning
- d) selliste kaupade ja teenuste soetamine, välja arvatud kaupade ja teenuste puhul, mis on maksust vabastatud liikmesriigis, kus tehing on maksustatav, mille eest see isik on kohustatud tasuma maksu vastavalt artiklile 194, kui kauba soetaja või teenuse saaja on käibemaksukohustuslasena registreeritud, ning artiklitele 195, 196, 197 või 204.

Liikmesriigid võivad ette näha, et käibemaksukohustuslasena registreeritud maksukohustuslased ei esita artiklis 264 osutatud andmeid esimese lõigu punktides b ja d nimetatud tehingute kohta. Seda võimalust kasutavad liikmesriigid teatavad sellest komisjonile, kes teavitab teisi liikmesriike järgmisest:

- a) kõnealuse meetme vastuvõtmine enne selle jõustumist;
- b) kuupäev, alates millest seda meedet enam ei kohaldata, enne seda kuupäeva.

2. Lõikes 1 osutatud teave esitatakse liikmesriigile, kes väljastas maksukohustuslasele käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri, mida see kasutab tehingu jaoks, millele teave osutab.

3. Erandina lõike 1 punktides a ja b ei esita XII jaotise 6. peatüki 5. jaos sätestatud erikorra alusel registreeritud maksukohustuslased teavet oma kaupade üleviimise ja artikli 21 või 22 kohaselt ühendusesisese soetamisena käsitatavate sama kaubaga seotud tehingute kohta.“

10) Artikkel 263 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 263

1. Maksukohustuslased, kes on kohustatud väljastama arve artikli 262 lõike 1 punktides a ja c osutatud tehingute kohta, edastavad artikli 262 lõikes 1 osutatud andmed iga tehingu kohta arve väljastamise ajal või ajal, kui see oleks tulnud väljastada.

Kui arve väljastab kauba soetaja või teenuse saaja arvet väljastama kohustatud maksukohustuslase nimel, edastatakse artikli 262 lõikes 1 osutatud andmed iga tehingu kohta hiljemalt viie päeva jooksul pärast arve väljastamist või pärast seda, kui see oleks tulnud väljastada.

2. Maksukohustuslased, kellele tuleb esitada artikli 262 lõike 1 punktides b ja d nimetatud tehingutega seotud arve, edastavad artikli 262 lõikes 1 osutatud andmed iga tehingu kohta hiljemalt viie päeva jooksul pärast arve saamist. Liikmesriigid võivad ette näha neid tehinguid käsitlevate andmete edastamise korra juhuks, kui isik, kellele arve tuleb väljastada, ei ole arvet õigeaegselt kätte saanud.

3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud andmed edastab maksukohustuslane või tema nimel tegutsev kolmas isik. Liikmesriigid näevad ette elektroonilised vahendid selliste andmete esitamiseks.

Liikmesriigid võimaldavad edastada neid andmeid, mis vastavad e-arveldamise Euroopa standardile ja selle süntaksite loetelule vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2014/55/EL.

4. Ühtne elektrooniline sõnum lõigetes 1 ja 2 osutatud andmete esitamiseks määratakse kindlaks määruse (EL) nr 904/2010 artikli 58 lõikes 2 sätestatud korras.“

11) Artikkel 264 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 264

Artikli 263 kohaselt edastatud andmed sisaldavad kõiki järgmisi andmeid:

- a) artikli 226 punktides 1–4, 6, 7, 8, 11, 16, 17 ja 11a, kui see on asjakohane, osutatud teave, mis puudutab artikli 138 lõike 1 kohaselt tehtud kaubarneid ja teenuste osutamist, kui tegemist ei ole kaupade ja teenustega, mis on käibemaksust vabastatud liikmesriigis, kus tehing on maksustatav, ja millelt saaja on kohustatud tasuma maksu vastavalt artiklitele 194, 195, 196 ja 197;
- b) artikli 226 punktides 1–4, 6, 7, 8, 11 ja 16 osutatud teave üleviimiste puhul, mis on tehtud vastavalt artikli 138 lõike 2 punktile c;

- c) artikli 226 punktides 1–4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 16 ja 17 osutatud teave seoses kauba ühendusesisese soetamisega vastavalt artiklile 20 ja seoses sellisena vastavalt artiklile 22 käsitatavate tehingute kohta;
- d) artikli 21 kohaselt kaupade ühendusesisese soetamisena käsitatavate tehingute puhul artikli 226 punktides 1–4, 6, 7, 8, 9, 10, 11 ja 16 osutatud teave;
- e) artikli 226 punktides 1–4, 6, 7, 8, 9, 10, 16, 17 ja 15, kui see on asjakohane, osutatud teave seoses kaupade ja teenuste soetamisega, välja arvatud kaupade ja teenuste puhul, mis on maksust vabastatud liikmesriigis, kus tehing on maksustatav, mille eest kauba soetaja või teenuse saaja on kohustatud tasuma maksu vastavalt artiklile 194, 195, 196, 197 või 204.“

12) [välja jäetud]

13) [välja jäetud]

14) [välja jäetud]

15) [välja jäetud]

- 16) Artiklid 265, 266, 267, 268, 269, 270 ja 271 jäetakse välja.
- 17) XI jaotise 6. peatükki lisatakse 2. jagu:

„2. jagu

Digitaalse aruandluse nõuded liikmesriigi territooriumil toimuva iseendale tarnimise ja maksukohustuslaste vaheliste kaubatarnete ja teenuste osutamise puhul

Artikkel 271a

1. Liikmesriik võib nõuda, et tema territooriumil käibemaksukohustuslasena asukohta omavad või registreeritud maksukohustuslased saadavad oma maksuhaldurile elektrooniliselt andmeid selle riigi territooriumil iseendale või muudele maksukohustuslastele tarnitud kaupade ja osutatud teenuste kohta, millele ei ole osutatud artiklis 262.

2. Liikmesriik võib nõuda, et tema territooriumil käibemaksukohustuslasena asukohta omavad või registreeritud maksukohustuslased saadavad oma maksuhaldurile elektrooniliselt andmeid selle riigi territooriumil neile iseenda poolt või muudele maksukohustuslastele tarnitud kaupade ja osutatud teenuste kohta, millele ei ole osutatud artiklis 262.

Artikkel 271b

1. Kui liikmesriik nõuab andmete saatmist vastavalt artikli 271a lõikele 1, edastab arve väljastama kohustatud maksukohustuslane või selle maksukohustuslase nimel tegutsev kolmas isik need andmed iga tehingu kohta arve väljastamise ajal või ajal, kui see oleks tulnud väljastada.

Kui arve väljastab kauba soetaja või teenuse saaja arvet väljastama kohustatud maksukohustuslase nimel, edastatakse artikli 271a lõikes 1 osutatud andmed iga tehingu kohta hiljemalt viie päeva jooksul pärast arve väljastamist või pärast seda, kui see oleks tulnud väljastada.

2. Kui liikmesriik nõuab andmete saatmist vastavalt artikli 271a lõikele 2, edastab maksukohustuslane, kellele arve on väljastatud, või selle maksukohustuslase nimel tegutsev kolmas isik need andmed iga tehingu kohta hiljemalt viie päeva jooksul pärast arve saamist. Liikmesriigid võivad ette näha neid tehinguid käsitlevate andmete edastamise korra juhuks, kui isik, kellele arve tuleb väljastada, ei ole arvet õigeaegselt kätte saanud.

3. Liikmesriigid lubavad edastada andmeid e-arvetelt, mis vastavad e-arveldamise Euroopa standardile ja selle süntaksite loetelule vastavalt direktiivile 2014/55/EL.

Liikmesriigid võivad lubada e-arvete andmete edastamist, kasutades muid andmevorminguid kui e-arveldamise Euroopa standard ja selle süntaksite loetelu vastavalt direktiivile 2014/55/EL, kui muud andmevormingud tagavad koostalitlusvõime sellise e-arveldamise Euroopa standardiga.

4. Liikmesriigid, kes nõuavad andmete edastamist vastavalt artiklile 271a, võivad ette näha, et selline kohustus kehtib teatavate maksukohustuslaste kategooriate või teatavat liiki tehingute suhtes. Samuti määravad nad kindlaks andmed, mis tuleb edastada.

Artikkel 271c

Komisjon esitab hiljemalt 31. märtsiks 2033 liikmesriikide esitatud teabe põhjal nõukogule vahehindamise aruande 3. peatükis sätestatud e-arveldamise toimimise kohta ja käesolevas peatükis sätestatud ELi-siseste ja riiklike digitaalse aruandluse nõuete toimimise kohta. Selles aruandes komisjon:

- hindab meetmete mõju käibemaksu kogumise tõhususele ja käibemaksulõhe vähendamisele, maksuhalduri tehtavate kontrollide arvule ning halduskoormuse vähendamisele ja maksukohustuslaste kulude kokkuhoiule;

- hindab liikmesriikidele artikli 262 lõike 1 teises lõigus pakutud võimaluse mõju käibemaksupettustele teistes liikmesriikides ja keskse VIESi toimimisele;

- hindab meetmete rakendamisest tulenevaid tehnilisi probleeme, nagu arvete ja andmete edastamisega seotud vead, viivitused ja väljajätmised;

- teeb kokkuvõtte meetmetest ja teenustest, mis liikmesriigid on võtnud ja maksumaksjatele nende halduskoormuse leevendamiseks kättesaadavaks teinud;

- teeb kokkuvõtte võimalikest uutest tehnoloogilistest arengutest e-arveldamise ja digitaalse aruandluse valdkonnas;
- hindab vastavalt vajadust täiendavate meetmete järele ja teeb vajaduse korral selliste meetmete kohta asjakohase seadusandliku ettepaneku.“

18) Artikkel 273 asendatakse järgmisega:

„Artikkel 273

Liikmesriigid võivad maksukohustuslaste riigisiseste ja liikmesriikidevaheliste tehingute võrdse kohtlemise põhimõtet järgides kehtestada käibemaksu nõuetekohaseks kogumiseks ning maksudest kõrvalehoidmise ärahoidmiseks vajalikuks peetavaid muid kohustusi, tingimusel et sellised kohustused ei too liikmesriikidevahelises kaubanduses kaasa formaalsusi piiriületamisel.

Esimeses lõigus sätestatud võimalust ei või kasutada selleks, et kehtestada lisaks 3. peatükis sätestatud kohustustele täiendavaid arvete esitamise kohustusi ega rakendada lisaks XI jaotise 6. peatükis sätestatud kohustustele uusi täiendavaid üldisi tehingupõhiseid aruandluskohustusi seoses kaubatarnete ja teenuste osutamisega liidus käibemaksukohustuslasena registreeritud maksukohustuslaste vahel. Liikmesriigid võivad siiski nõuda, et maksukohustuslased säilitaksid oma tehingute andmeid nende andmete esitamiseks käibedeklaratsiooni koostamisel või auditeerimise jaoks.

Liikmesriigid, kellel oli 1. jaanuaril 2024 üldine tehingupõhine aruandluskohustus seoses muude kui artiklis 262 osutatud kaubatarnete ja teenuste osutamisega, võivad need aruandluskohustused säilitada seni, kuni nad võtavad kasutusele kaupade tarnimise ja teenuste osutamise digitaalse ja reaajas aruandlussüsteemi, mis vastab XI jaotise 6. peatüki 2. jaos sätestatud nõuetele.

Liikmesriigid, kellel oli 1. jaanuaril 2024 üldine tehingupõhine aruandluskohustus seoses muude kui artiklis 262 osutatud kaubatarnete ja teenuste saamisega, võivad säilitada need aruandluskohustused seni, kuni nad võtavad kasutusele kaupade omandamise ja teenuste saamise digitaalset ja reaalsajas aruandlussüsteemi, mis vastab XI jaotise 6. peatüki 2. jaos sätestatud nõuetele.

Liikmesriigid võivad säilitada maksukohustuslastele kohustuse säilitada andmeid oma tehingute kohta, et esitada need andmed vastavalt vajadusele käibedeklaratsiooni koostamisel või auditeerimise jaoks.

Liikmesriigid võivad kehtestada aruandluskohustusi tehingute suhtes, mis ei ole hõlmatud XI jaotise 6. peatükis sätestatud aruandluskohustustega.“

Artikkel 5

Ülevõtmine

0. Liikmesriigid võivad kohaldada käesoleva direktiivi artikli 0 lõikeid 1 ja 2 käsitlevaid õigus- ja haldusnorme alates [*ELT: palun sisestada käesoleva direktiivi jõustumise kuupäev*]. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

1. Liikmesriigid võtavad vastu käesoleva direktiivi artikli 1 järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid ja avaldavad need hiljemalt 31. detsembriks 2025. Liikmesriigid teatavad nendest viivitamata komisjonile.

Nad kohaldavad neid norme alates 1. jaanuarist 2026.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid võtavad vastu käesoleva direktiivi artikli 2 järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid ja avaldavad need hiljemalt 30. juuniks 2027.

Nad kohaldavad neid norme alates 1. juulist 2027.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

3. Liikmesriigid võtavad vastu käesoleva direktiivi artikli 3 järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid ja avaldavad need hiljemalt 30. juuniks 2028.

Nad kohaldavad neid norme alates 1. juulist 2028.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

4. Liikmesriigid võtavad vastu käesoleva direktiivi artikli 4 järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid ja avaldavad need hiljemalt 30. juuniks 2030.

Nad kohaldavad neid norme alates 1. juulist 2030.

Liikmesriigid, kellel on 1. jaanuaril 2024 olemas riiklik digitaalse reaalarjas tehingupõhise aruandluse kohustus või kellele on enne 1. jaanuari 2024 antud artikli 395 alusel luba, mis võimaldab neil sellise kohustuse kehtestada, või kes, kui selline luba ei olnud vajalik, on enne 1. jaanuari 2024 vastu võtnud riigisiseseid õigusnormid, millega nähakse ette sellise riikliku digitaalse reaalarjas tehingupõhise aruandluse kasutuselevõtt, kohaldavad 2035. aasta jaanuariks riigisisese e-arveldamise ja -aruandluse osas artikli 4 punkti 3, mis on seotud artikliga 218, ning artikli 4 punkti 17, mis on seotud artiklitega 271a ja 271b. Kui artiklis 271c osutatud hindamise käigus avastatakse puudusi, hindab komisjon vajadust täiendavate meetmete järele ja teeb vajaduse korral asjakohase ettepaneku, et lükata kõnealune tähtaeg edasi kuni nende puuduste kõrvaldamiseni.

Kui liikmesriigid need sätted vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

5. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetud riiklike põhiliste õigusnormide teksti.

Artikkel 6

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 7

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Nõukogu nimel

eesistuja